

Univerzita Palackého v Olomouci
Právnická fakulta

Anna Švébišová

Vývoj trestnosti projevů homosexuality

Diplomová práce

Olomouc 2021

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma Vývoj trestnosti projevů homosexuality vypracovala samostatně a citovala jsem všechny použité zdroje. Dále prohlašuji, že vlastní text této práce včetně poznámek pod čarou má 115 370 znaků včetně mezer.

V Olomouci dne 26. listopadu 2021

.....

Anna Švébišová

Poděkování

Za konzultace a odborné vedení při zpracování diplomové práce bych touto cestou ráda poděkovala PhDr. Mgr. Jakubu Razimovi, Ph.D. et Ph.D., současně děkuji doc. JUDr. Ondřeji Horákovi za jeho pomoc, rady a předchozí roky spolupráce.

Pracovníkům Zemského archivu v Opavě, pobočky Olomouc, děkuji za zpřístupnění spisového materiálu.

Za podporu a pomoc v průběhu celého mého studia děkuji svým blízkým.

Obsah

Obsah	4
1 Úvod.....	8
2 Pojem homosexualita a pojmy s ní související	10
3 Historický vývoj právní úpravy před zákonem č. 117/1852 ř. z., trestní zákon o zločinech, přečinech, a přestupcích	12
3.1 Starověk, Antika	12
3.2 Křesťanství	12
3.3 Středověk	13
3.4 Koldínův zákoník	13
3.5 Constitutio Criminalis Josephina.....	13
3.6 Constitutio Criminalis Theresiana	14
3.7 Všeobecný zákoník o zločinech a trestech	14
3.8 Zákon trestní o zločinech a těžkých policejních přestupcích	15
4 Trestnost projevů homosexuality v zákoně č. 117/1852 ř. z., trestní zákon o zločinech, přečinech a přestupcích	16
4.1 Zákon č. 117/1852 ř. z., trestní zákon o zločinech, přečinech a přestupcích	16
4.2 Mechanismy stíhání a ukládání trestů	16
4.3 První republika	17
4.4 Snaha o odrestnění projevů homosexuality	17
4.5 Perzekuce homosexuálů v období druhé světové války	18
5 Trestnost projevů homosexuality v zákoně č. 86/1950 Sb., trestní zákon.....	19
5.1 Zákon č. 86/1950 Sb., trestní zákon	19
6 Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon: dekriminizace projevů homosexuality	20
7 Rozhodovací praxe Krajského soudu v Olomouci.....	21
7.1 Obsah soudních spisů	21
7.1.1 Spis č. j. Vr X 4182/21	22
7.1.2 Spis č. j. Vr VII 1620/22	22

7.1.3	Spis č. j. Vr IX 861/23.....	23
7.1.4	Spis č. j. Tk VII 2748/24.....	24
7.1.5	Spis č. j. Tk VII 497/25.....	24
7.1.6	Spis č. j. Tk XI 554/25.....	25
7.1.7	Spis č. j. Tk XI 1795/25.....	26
7.1.8	Spis č. j. Tk XI 1850/25.....	26
7.1.9	Spis č. j. Tk XI 78/26.....	26
7.1.10	Spis č. j. Tk XI 2557/26.....	28
7.1.11	Spis č. j. Tk VII 31/27.....	28
7.1.12	Spis č. j. Tk VI 456/27.....	29
7.1.13	Spis č. j. Tk VI 1146/27.....	29
7.1.14	Spis č. j. Tk VII 1220/27.....	30
7.1.15	Spis č. j. VI 1383/27.....	30
7.1.16	Spis č. j. Tk VI 484/29.....	31
7.1.17	Spis č. j. Tk X 1138/29.....	32
7.1.18	Spis č. j. Tk VI 1443/29.....	32
7.1.19	Spis č. j. Tk VI 1471/29.....	32
7.1.20	Spis č. j. Tk VII 1487/29.....	33
7.1.21	Spis č. j. Tk VI 420/31.....	33
7.1.22	Spis č. j. Tk VI 1532/31.....	35
7.1.23	Spis č. j. Tk VI 2452/31.....	35
7.1.24	Spis č. j. Tk VI 1244/32.....	36
7.1.25	Spis č. j. Tk VII 2694/32.....	36
7.1.26	Spis č. j. Tk VI 1195/33.....	37
7.1.27	Spis č. j. Tk VII 1527/33.....	37
7.1.28	Spis č. j. Tk VI 2439/33.....	38
7.1.29	Spis č. j. Tk VI 736/34.....	40

7.1.30	Spis č. j. Tk VI 1224/34	41
7.1.31	Spis č. j. Tk VI 1503/34	41
7.1.32	Spis č. j. Tk VI 249/35	42
7.1.33	Spis č. j. Tk VI 550/35	43
7.1.34	Spis č. j. Tk VII 677/35	43
7.1.35	Spis č. j. Tk VII 1531/35	43
7.1.36	Spis č. j. Tk VI 407/36	44
7.1.37	Spis č. j. Tk VI 978/36	45
7.1.38	Spis č. j. Tk VI 677/37	46
7.1.39	Spis č. j. Tk XIII 2123/37.....	47
7.1.40	Spis č. j. Tk VI 8/38	47
7.1.41	Spis č. j. Tk XIII 38/38.....	48
7.1.42	Spis č. j. Tk VII 877/38	48
7.2	Souhrnně k výzkumné části	48
7.2.1	Pohlaví prošetřovaných osob	49
7.2.2	Počet prošetřovaných osob v jednom spisu	49
7.2.3	Věk prošetřovaných osob	49
7.2.4	Zaměstnání prošetřovaných osob	50
7.2.5	Podání obžaloby	50
7.2.6	Rozsudek, souběh deliktů.....	50
7.2.7	Trest.....	51
7.2.8	Vývoj trestání	52
8	Závěr	53
	Seznam použité literatury	55
	Monografie.....	55
	Komentář.....	55
	Články v odborném časopise	55

Články ve sborníku	56
Rozhodnutí soudů	56
Internetové články a zdroje.....	56
Spisové archiválie	56
Abstrakt.....	60
Abstract	61
Klíčová slova	62
Key words	62
Přílohy	63

1 Úvod

Postavení homosexuálů se v průběhu let výrazně měnilo a nevypadalo vždy tak, jak jej známe dnes. Nazírání na homosexuály se v historii pohybovalo na škále mezi stavem, kdy byla homosexualita považována za jev naprosto běžný a nijak nepostihovaný, v období Antického Řecka bylo provozování homosexuálních styků v některých kruzích dokonce společenským úzusem i mezi lidmi s heterosexuální orientací, přes stav, kdy homosexuálové postihováni nebyli, ale homosexualita nebyla vnímána jako normalita, ale jako jev nepatřičný a nevhodný. Tento vývoj završil stav, kdy docházelo k pronásledování a k trestání homosexuálů, navíc také docházelo k podněcování nesnášenlivosti proti homosexuálům tím, že jim byla kladena vina za různá přírodní neštěstí a katastrofy.

Zřetelné rozdíly jsou také v současnosti, porovnááme-li stav na našem území se stavem v jiných částech světa, kdy na některých místech je právní postavení homosexuálů totožné, jako postavení heterosexuálů, v jiných krajinách jim za projevení homosexuality hrozí i trest smrti. Převážný celosvětový trend vývoje je ale takový, že homosexuálové začínají být alespoň tolerováni, okolím jsou vnímáni jako lidé, se kterými by mělo být přinejmenším zacházeno slušně, na což navazuje rozprava o jejich právech a otvírání možností, které jim byly doposud zapovězeny.

Na odstraňování odlišného přístupu k lidem s menšinovou sexualitou a sexuální orientací nemají vliv pouze platné zákony, ale především stav společnosti a vstřícný postoj jednotlivců k osobám s jiným než většinovým způsobem života. Dalším faktorem majícím vliv na pohled společnosti na homosexualitu je církev, která homosexualitu dosud vnímá spíše negativně, zejména v souvislosti s institutem manželství. Proti dalšímu rozšiřování práv, která homosexuálům přiznává současný právní řád, jsou i obhájci takzvané tradiční rodiny.

Práce bude obsahovat vývoj postavení homosexuálů v českých dějinách k takovému, jak jej známe v současné době a tendence v jednotlivých obdobích. Větší pozornost budu věnovat období první republiky, kdy byly homosexuální projevy stíhány dle § 129 odst. 1 písm. b) trestního zákona platícího od roku 1852 do roku 1950 a zároveň docházelo k četným pokusům o dekriminizaci. Období první republiky bude doplněno výzkumem konkrétní aplikace tohoto ustanovení v obvodu Krajského soudu v Olomouci.

Přínosem této práce bude zmapování právních předpisů týkajících se trestnosti projevů homosexuality a způsoby jejich uplatňování a vymáhání. Toto téma bylo doposud zkoumáno zejména z pohledu sociologického a lékařského, částečně byl zmapován i jeho historický vývoj, proto bude hlavním těžištěm mé práce zejména výzkum v archivních materiálech, které

ve vztahu k tomuto tématu zkoumány nebyly. Hlubší studium tohoto tématu se mi jeví jako potřebné především kvůli současným snahám jak o rozšiřování práv homosexuální menšiny a užívání institutu manželství i homosexuálními páry, tak kvůli domáhání se ústavní definice manželství coby svazku muže a ženy.

Diplomová práce bude rozdělena na dvě části. První část bude teoretická a jejím obsahem bude vysvětlení pojmů potřebných pro další rozebírání tématu a základní popis historického vývoje v oblasti stíhání či nestíhání homosexuálního chování trestním právem v českých zemích. Významnou část diplomové práce bude pokrývat výzkumná část, která se bude zabývat prošetřováním a rozhodovací praxí Krajského soudu v Olomouci v období první republiky, čímž prohloubím teoretické zkoumání této problematiky i do roviny praktické. Výsledkem výzkumné části budou statistická data týkající se pachatelů této trestné činnosti, způsoby skončení trestního stíhání a jejich četnost, a případná výměra uloženého trestu.

Za hlavní cíl si práce klade posouzení vlivu restriktivní právní úpravy na homosexuální subkulturu a pomocí tohoto zjištění zhodnotit, zda, nebo v jaké míře, podoba právní úpravy ovlivňovala život této menšiny. Na základě tohoto zhodnocení učiním závěr, zda má vůbec právní úprava omezující práva homosexuálů místo v demokratickém právní řádu, nebo je naopak potřebné práva homosexuálů rozšiřovat.

2 Pojem homosexualita a pojmy s ní související

K tomu, abych se mohla věnovat trestnosti projevů homosexuality, je zapotřebí definovat homosexualitu a její projevy.

Pojem homosexualita není prvním pojmem, jakým byla homosexualita označována, naopak se jedná o pojem moderní, který byl poprvé použit teprve v roce 1869 psychiatrem Karl Maria Benkertem, který také jako jeden z prvních prosazoval pojetí sexuální orientace jako vrozené vlastnosti, které je v průběhu života neměnná, celoživotní, nositelem nezapříčiněná, nezvolená, a tedy i nezaviněná. Slovo vytvořil z řeckého slova *homos*, což znamená stejný, a latinského slova *sexus*, v češtině mající význam pohlaví. Pod pojmem homosexualita mínil lásku muže či ženy k osobě stejného pohlaví, jak ve významu citového vztahu, tak i schopnost sexuálně reagovat na objekt stejného pohlaví, být jím vzrušen, s tendencí uskutečnit s ním pohlavní styk.¹

Tento význam si slovo homosexualita udrželo dodnes, přesto se ale i v současnosti můžeme výjimečně setkat s názorem, že homosexualita jako taková je věcí volby. Tento náhled ale není postaven na vědeckém základu, naopak vědci zastávají názor, že člověk si sexuální orientaci nevolí, ale že je její původ biologický a v enviromentálních faktorech v ranném dětství.² Význam, který je uznáván napříč celým názorovým spektrem, je takový, že homosexuální muž je přitahován a vzrušován mužem, a homosexuální (lesbická) žena je přitahována a vzrušována ženou.³

Sexuální náklonnost ke stejnému pohlaví byla v historii označována také slovem *uranismus* a *androfil*, které bylo užíváno pro homosexuální muže, *pederastie*, které se používalo jednak pro homosexuální muže, jednak pro pedofilní muže zaměřené na chlapce, *lesbismus*, které se používá i v současnosti pro homosexuální ženy, *sapfismus* a *tribadie*, kterými se taktéž označovaly homosexuální ženy, a *homoerotismus*.⁴

Homosexualita a homosexuální projevy jsou pojmy sice související, ale zároveň se nemusí ve všech případech vzájemně podmiňovat, sexuální orientace nemusí mít vždy za následek odpovídající sexuální chování. Jsou známi lidé, kteří se celý život projevovali heterosexuálně,

¹ BRZEK, Antonín. In: BRZEK, Antonín, PONDEĹÍČKOVÁ-MAŠLOVÁ, Jaroslava. *Třetí pohlaví?*. Praha: Scientia Medica, 1992, s. 19.

² KERSEY-MATUSIAK, Gloria. *Delivering culturally competent nursing care*. New York: Springer Publishing Company, 2013, s. 169.

³ BRZEK, Antonín. In: BRZEK, Antonín, PONDEĹÍČKOVÁ-MAŠLOVÁ, Jaroslava. *Třetí pohlaví?*. Praha: Scientia Medica, 1992, s. 19.

⁴ BRZEK, Antonín. *Sexuologie pro právníky*. Praha: Karolinum, 1997, s. 45.

přestože byli homosexuálně orientovaní. Takovýto nesoulad je také nezřídka viděn po určitý úsek života u osob s jakoukoliv sexuální orientací.⁵ S tímto jevem se lze setkat například u náhradních homosexuálních styků vězňů nebo u homosexuální prostituce.

Jak bylo řečeno, homosexuální orientace se vyskytuje u mužů i u žen, v případě mužů se odhaduje, že se jedná alespoň o 2 % populace, u žen bývá odhadován na alespoň 1 %, což z homosexuální orientace činí nejrozšířenější sexuální minoritu. „V českém národním průzkumu (DEMA 1998) uvedla 4 % žen a 6 % mužů, že někdy v životě měli sex s osobou stejného pohlaví. Jako homosexuálně orientovaní se identifikovali respondenti ženského pohlaví v 1,4% a mužského v 2,8 %.“⁶

S homosexualitou souvisí i pojem bisexualita. Bisexualitou je označován stav, kdy jedinec nedovede přesně říci, které ze dvou pohlaví eroticky preferuje. Bisexuálních osob je v populaci málo, jsou ale případy, kdy homosexuálně orientovaný jedinec o sobě mluví jako o bisexuálovi, aby svou orientaci učinil přijatelnější pro ty, kdo se staví negativně k homosexualitě.⁷

⁵ BRZEK, Antonín. In: BRZEK, Antonín, PONĎĚLÍČKOVÁ-MAŠLOVÁ, Jaroslava. *Třetí pohlaví?*. Praha: Scientia Medica, 1992, s. 20.

⁶ ZVĚŘINA, Jaroslav. *Sexuologie (nejen) pro lékaře*. Brno: Akademické nakladatelství CERM, s.r.o, 2003, s. 120.

⁷ ZVĚŘINA, Jaroslav. *Lékařská sexuologie*. Praha: Karolinum, 2012, s. 34.

3 Historický vývoj právní úpravy před zákonem č. 117/1852 ř. z., trestní zákon o zločinech, přečinech, a přestupcích

3.1 Starověk, Antika

Vezme-li v úvahu, že homosexualita má dle posledních výzkumů původ biologický a v enviromentálních faktorech ranného dětství, je pravděpodobné, že homosexualita se vyskytovala ve všech částech světa také ve starověku, přestože pojem homosexualita začal být používán až po roce 1896. Bohužel je dochovaných informací týkajících se tohoto tématu z období starověku pramálo.⁸ Zmínky o homosexuálním chování můžeme nalézt například indické mytologii, sumersko-asyrsko-babylónské literatuře nebo řecké literatuře.⁹

V období antického Řecka bylo homosexuální chování poměrně běžným fenoménem a homosexuálové neměli menší okruh práv než heterosexuálové. V antickém Římě byly homosexuální projevy taktéž přípustné, ale postrádaly punc společenského úzusu, jak to bylo typické pro Řecko.¹⁰ Běžné ale bylo pouze homosexuální chování mezi muži. Homosexuální láska mezi ženami (lesbická) byla zmíněna Athéňany, kteří se domnívali, že ve Spartě je lesbická láska hojná.¹¹

3.2 Křesťanství

Příchod křesťanství s sebou přinesl beznadějně vyhlídky pro homosexuály. Homosexuální chování, stejně jako všechny odchylky od křesťanského učení, spadaly pod jurisdikci církevních soudů. Z počátku měly jejich rozsudky mírnější charakter a trest měl spíše povahu pokání, čímž byla nahrazena starogermánská (teutonská) praktika, která pasivní formu homosexuálního styku trestala smrtí. Od 11. století byly případy sodomie opět předávány světským soudům, což znamenalo návrat k hrdelním trestům.¹²

Čte-li ale Bibli současný čtenář historicko-kritickou metodou, může z ní vyvodit, že k morálce homosexuálních vztahů, jak je známe dnes, nezaujímá přímé stanovisko, dokonce

⁸ FANEL, Jiří. *Gay historie*. Praha: Dauphin, 2000, s. 15.

⁹ FANEL, Jiří. *Gay historie*. Praha: Dauphin, 2000, s. 29.

¹⁰ MORUS, Richard. *Světové dějiny sexuality*. 3. vydání. Praha: Ikar, 2007, s. 43.

¹¹ BISHOP, Clifford. *Lidský duch a sexualita*. Praha: Ikar, 1997, s. 46.

¹² PROCHÁZKA Ivo, GRAUPNER Helmut. *Historie právních postojů k homosexualitě* [online]. cit. [10. listopadu 2021]. Dostupné z: <http://zpravodajstvi.ecn.cz/PRIVATE/logos/pravhist.htm>.

tuto otázku přehlíží jako zbytečnou, neboť bible přímo neodsuzuje homosexuální chování jako špatné, ale pohledem dnešní doby zapovídá chování jiná.¹³

3.3 Středověk

České země v období středověku neměly ucelený právní systém. Právní úprava byla roztržštěná jak územně, tak i pro různé vrstvy obyvatel. Hojně se užívalo také nepsaných pramenů práva. Obyčejové právo bylo částečně užíváno až do 17. století.¹⁴ Pokud byla na našem území snaha uplatňovat psané právo, jednalo se o kodifikované právo německých zemí. Prvním tímto zákonem byl *Constitutio Criminalis Bambergensis* z roku 1507, dalším byl *Constitutio Criminalis Carolina* z roku 1532, který byl užíván ve větší míře.

Ve středověku byla trestem za homosexuální projevy smrt, smrtí se ale mohl trestat jakýkoliv mimomanželský sexuální akt. Konkrétně homosexualita byla označována pojmem vlaská sodomie.¹⁵

3.4 Koldínův zákoník

Koldínův zákoník, neboli Práva městská království českého, který byl kodifikován v roce 1579 a na kterém se velkou měrou podílel Pavel Kristián z Koldína, sankcionoval jakýkoliv mimomanželský styk. Homosexuální chování výslovně neuvádí, uvádí pouze sodomii. Z povahy věci a z toho, že Zikmund Winter, spisovatel, popisuje, že v roce 1590 proběhlo odsouzení za homosexuální chování, lze usuzovat, že homosexualita byla odsuzována jako sodomie.¹⁶

3.5 *Constitutio Criminalis Josephina*

Constitutio Criminalis Josephina, neboli Nové útrpné a hrdelní právo pro Království české, Markrabství moravské a Knížectví slezské, vydané v roce 1707 a do češtiny přeložené

¹³ HELMINIAK, Daniel. *Co vlastně Bible říká o homosexualitě?*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2007, s. 122.

¹⁴ MALÝ, Karel a kol. *Dějiny českého a československého práva do roku 1945*. 4. vydání. Praha: Leges, 2010, s. 16.

¹⁵ VLČEK, Eduard. *Dějiny trestního práva v českých zemích a v Československu*. 2. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2004, s. 12.

¹⁶ MALÝ, Karel a kol. *Dějiny českého a československého práva do roku 1945*. 4. vydání. Praha: Leges, 2010, s. 245.

apelačním radou Kašparem Janem Kupcem z Bílenberka a vydané v roce 1708, byl trestní zákoník s územní působností na všechny tři země Koruny české.

Tento zákoník poprvé v českých zemích zavedl inkviziční řízení, které fungovalo vedle starého akuzačního řízení. Jako podpůrný pramen výslovně uvádí *Constitutio Criminalis Carolinu*, trestní zákoník z roku 1532.

3.6 *Constitutio Criminalis Theresiana*

Constitutio Criminalis Theresiana, neboli Hrdelní řád Marie Terezie, vydaný v roce 1768, přeložený v roce 1769, který v českých zemích nabyl platnosti 1. ledna 1770, působil na celém území Rakousko-Uherska vyjma Uherského království a zcela nahradil české trestní právo. Procesní část obsahovala i postup užívání tortury. Tortura byla zakázána rozhodnutím v roce 1776, kdy také proběhla částečná novelizace tohoto zákoníku, ale až v roce 1787 od ní bylo upuštěno v plném rozsahu.

Zákon v hmotné části obsahoval kapitolu zločinů proti dobrým mravům a čistotě, pod které spadala masturbace, zoofilní a homosexuální jednání. V případě odsouzení pachatelům hrozila smrt, konkrétně u homosexuality stětím mečem, a následně upálení. V případě nějaké polehčující okolnosti byl pachatel odsouzen k žaláři a tělesným trestům. Dále byly trestné incest, pohlavní styk s mrtvolami, nepřirozená chlípnost mezi mužem a ženou a nemanželský styk. Během těchto řízení platila presumpce viny, nikoliv nevinu, jak je tomu v současnosti. Přitěžující okolností bylo, došlo-li k pohlavnímu styku s nekřesťanem.¹⁷

3.7 Všeobecný zákoník o zločinech a trestech

Roku 1787 nabyl platnosti Všeobecný zákoník o zločinech a trestech za ně. Dle tohoto zákona již nebyly homosexuální projevy trestány smrtí, ale žalářem, nucenými pracemi nebo tělesným trestem. Trestné nadále nebyly masturbace, nemanželský pohlavní styk, nepřirozená chlípnost mezi mužem a ženou a soulož s nevěřícími.¹⁸

¹⁷ PROCHÁZKA Ivo, GRAUPNER Helmut. *Historie právních postojů k homosexualitě* [online]. cit. [10. listopadu 2021]. Dostupné z: <http://zpravodajstvi.ecn.cz/PRIVATE/logos/pravhist.htm>.

¹⁸ Tamtéž.

3.8 Zákon trestní o zločinech a těžkých policejních přestupcích

Zákon trestní o zločinech a těžkých policejních přestupcích, který nabyt platnosti v roce 1803, neobsahoval přesnou definici smilstva proti přírodě, což mělo fakticky za důsledek opětovné rozšíření trestnosti i na od roku 1787 nestíhané delikty.

Dekretem z roku 1824 bylo stanoveno, že smilstvem proti přírodě se myslí smilstvo se zvířetem a smilstvo s osobou s osobou stejného pohlaví. V případě odsouzení byl pachatel potrestán žalářem.¹⁹ Zákon o zločinech, přečinech a přestupcích z roku 1852 byl v podstatě novelizací tohoto zákona.

¹⁹ Tamtéž.

4 Trestnost projevů homosexuality v zákoně č. 117/1852 ř. z., trestní zákon o zločinech, přečinech a přestupcích

4.1 Zákon č. 117/1852 ř. z., trestní zákon o zločinech, přečinech a přestupcích

Trestní zákon o zločinech, přečinech a přestupcích vstoupil v platnost roku 1852 a vyjma dílčích novelizací platil až do roku 1950, v Rakousku dokonce až do roku 1975.²⁰

Obsahoval hlavu čtrnáctou, která měla název „*O násilném smilstvu, zprznění a jiných těžkých případech smilstva*“, ve které byl § 129, který stanovil trestnost smilstva proti přírodě ve dvou typech skutkových podstat, a to pod písmenem a) se zvířaty a pod písmenem b) s osobami téhož pohlaví.

4.2 Mechanismy stíhání a ukládání trestů

Pokud byl nějaký člověk podezřelý ze spáchání smilstva, muselo dojít k oznámení státnímu zástupci, a ten po provedeném šetření a shromáždění dostatečného množství podkladů k zahájení trestního řízení podal obžalobu.

Obviněný mohl měnit před soudem svou výpověď a zhusta k tomu i docházelo, zejména kvůli tvrzenému nátlaku při výslechu.

Dle tohoto zákona mohl být uložen trest v rozmezí od jednoho do pěti let. Pokud pachatelé přitěžovaly nějaké okolnosti, pak až deset let, a pokud došlo k ublížení na zdraví, mohla být horní hranice posunuta až na dvacet let. Zákon neobsahoval definici smilstva, a proto byla judikatura velmi roztráštěná a stíhán byl jakýkoliv akt, jehož účelem mohlo být byť jen náznakem sexuální uspokojení.

Definici pojmu smilstvo přinesl Nejvyšší soud v roce 1921, kdy rozhodl tak, že smilstvo znamená „*každé, smyslnosti sloužící, meze mravů a slušnosti překračující pohlavní zneužití těla jiné osoby. V důsledku toho nemusí smilné úkony býti nutně předsevzaty na nahých částech těla osoby, nýbrž stačí, i když se tak stalo na těle oděném.*“²¹

Trest byl vykonáván v podstatně horších podmínkách, než dnes, navíc mohl být výkon trestu zostřen půstem, tvrdým ložem, nebo samovazbou.

²⁰ Tamtéž.

²¹ Rozsudek Nejvyššího soudu Československé republiky ze dne 12.3.1921, sp. Zn. Kr II 265/20.

4.3 První republika

Po vzniku samostatného Československa byl zákonem č. 11/1918 Sb., zákon o zřízení samostatného státu československého, recipován právní řád Rakouska-Uherska, tedy zůstal platný zákon č. 117/1852 ř. z. a zákon č. 119/1873 ř. z., zároveň byly změněny části, která byly v rozporu v republikánskou formou vlády. Ustanovení týkající se smilstva proti přírodě zůstala beze změny.

4.4 Snaha o odrestnění projevů homosexuality

Během první republiky proběhlo několik pokusů o zrušení trestnosti homosexuality. Jednou z nejvýraznějších postav byl právník JUDr. František Čeřovský, který v roce 1919 napsal článek s názvem „§ 129 I. b. tr. z. Příspěvek k naléhavé reformě trestního práva“.²² Tento článek obsahuje jak odkaz na lékařský výzkum, zejména když označil homosexualitu jako jev vrozený, tak se snaží působit na lidskost čtenáře, a zároveň navrhuje odstranění tohoto ustanovení. Protože se článek dostal mezi široké publikum, stal se dr. Čeřovský vůdčí postavou snah o odrestnění homosexuálního chování a nadále pokračoval v publikování na toto téma.

V roce 1925 během druhého sjezdu československých právníků se spolu s dr. Čeřovským k této problematice svými pracemi vyjádřili i psychiatr dr. Hugo Bondy a právník dr. Vojtech Hudec. Dr. Hugo Bondy apeloval zejména na to, že homosexualita je vrozená a dotčeným subjektem nezapříčiněná a nezvolená, tedy ani nelze být vyléčena trestem.²³ Dr. Vojtech Hudec poukazoval na to, že pojem homosexualita už byl objasněn natolik, aby lidé chápali, že trestat ji je kruté a tím, že je trestána, stát podsouvá lidem, aby ji vnímali jako nemravnou.²⁴

Výsledkem projednávání trestnosti projevů homosexuality na druhém sjezdu československých právníků bylo přijetí navrhované resoluce která obsahovala body: „1. Smilstvo mezi osobami téhož pohlaví nelze ani v tom případě, že by se zakládalo na abnormitě pudu pohlavního, privilegovat proti smilstvu mezi osobami různého pohlaví. 2. Je třeba tudíž ve všech případech, ve kterých je trestné smilstvo vůbec, trestati také činy homosexuální, tak zejména bylo-li užito násilí nebo lsti, bylo-li zneužito osoby choromyslné,

²² ČEŘOVSKÝ, František. § 129 I. b. tr. z. Příspěvek k naléhavé reformě trestního zákona. *Právník*, 1919, roč. 58, č. 9, s. 166.

²³ BONDY, Hugo. K trestnosti homosexuality. In: *Druhý sjezd československých právníků r. 1925*. Brno: Nákladem sjezdového výboru, 1925, s. 13.

²⁴ HUDEC, Vojtech. Trestnost' homosexuality. In: *Druhý sjezd československých právníků r. 1925*. Brno: Nákladem sjezdového výboru, 1925, s. 1.

*blbé, bezvědomé nebo jinak bezbranné, osoby odvislé, svěřené nebo mladistvé. 3. Mládež požívej ochrany proti činům homosexuálním alespoň do dokončeného 18 roku. 4. Aby zlo se nešířilo, je třeba trestati také činy homosexuální, konané po živnostensku a propagandu homosexuality tiskem. 5. Trestné budiž také smilstvo mezi osobami téhož pohlaví, páchané způsobem vzbuzujícím veřejné pohoršení nebo ohrožující vážně tělesné zdraví druhého. 6. Činy homosexuální, nevybočující z těchto mezí, nebudtež trestány.*²⁵ Tento závěr byl milníkem ve způsobu vnímání homosexuality právníkou veřejností.

Z resoluce vyhlášené na druhém sjezdu československých právníků se mělo čerpat při práci na novém trestním zákoníku. Odborníky byl roku 1924 vytvořen Prozatímní návrh obecné části trestního zákona, podle kterého by bylo homosexuální jednání trestné pouze v rozsahu vymezeném výše uvedenou resolucí. Tento návrh přijat nebyl, nedošlo ani k novelizaci § 129 odst. 1 písm. b) z. č. 117/1852 ř. z. V roce 1937 byla projevena další snaha a unifikaci trestního zákona, která ale výrazně neměnila pojetí trestnosti homosexuálního jednání, pouze snižovala hranice trestů, které za ni mohly být uloženy. Ani tento počín ale nebyl přijat a po vypuknutí druhé světové války všechny další snahy o změnu v tomto směru ustaly.

4.5 Perzekuce homosexuálů v období druhé světové války

Ustavením Protektorátu Čechy a Morava na našem území panoval právní dualismus, což znamenalo užívání českého i německého práva. Projevy homosexuality byly trestné jak podle českého zákona (§ 129 odst. 1 písm. b) z. č. 117/1852 ř. z), tak podle zákona německého (§ 175 německého trestního zákoníku z 15. května 1871). Podle německého práva bylo trestné pouze homosexuální jednání mezi muži, přesto ale byly do koncentračních táborů posílány i homosexuální ženy označené černým trojúhelníkem, který označoval asociální jedince. Homosexuální muži byli označováni růžovým trojúhelníkem.²⁶ Němečtí homosexuálové byli oproti českým pronásledováni ve větší míře, ale přístup se velmi lišil v závislosti na postoji tamních orgánů.

²⁵ Druhý sjezd československých právníků v Brně. *Právník*, 1925, roč. 64, č. 12, s. 389-390.

²⁶ PECHOVÁ, Olga. *Lidé s růžovým trojúhelníkem* [online]. translide.cz, 3. 2. 2005 [cit. 24. listopadu 2021] Dostupné z: <http://www.translide.cz/ruzovy-trojjuhelnik>.

5 Trestnost projevů homosexuality v zákoně č. 86/1950 Sb., trestní zákon

5.1 Zákon č. 86/1950 Sb., trestní zákon

Po únoru 1948 došlo k rekonstrukci právního řádu během tzv. právníkové dvouletky, což dalo vzniknout zákonu č. 86/1950 Sb., trestní zákon. V hlavě sedmé, oddílu třetím s názvem trestné činy proti důstojnosti člověka obsahuje § 241, který se věnuje pohlavnímu styku s osobou téhož pohlaví. Pohlavní styk zde znamenal jakékoli ukájení pohlavního pudu na těle osoby téhož pohlaví.

Trestnost projevů homosexuality tedy byla zachována ve stejném rozsahu, jaký byl v zákoně z roku 1852, byla ale sníženy hranice trestů odnětí svobody. Z trestního zákona bylo odstraněno pouze smilstvo se zvířaty. V komentáři k tomuto zákonu je uvedeno, že se ustanovení týká jak pohlavního styku mezi muži, tak mezi ženami.²⁷

Jedním z důvodů, proč trestnost zůstala zachována, přestože byly snahy o dekriminálnízaci, mohlo být následování sovětského práva, kde byla trestnost homosexuálního chování znovuobnovena. Inspirace sovětským právem je zřejmá už z obsahu prvního paragrafu, který definuje účel zákona: „*Trestní zákon chrání lidově demokratickou republiku, její socialistickou výstavbu, zájmy pracujícího lidu a jednotlivce a vychovává k dodržování pravidel socialistického soužití. Prostředky k dosažení tohoto účelu jsou pohrůžka tresty, ukládání a výkon trestů a ochranná opatření.*“ Dalším ukazatelem bylo to, že kodifikační komise se musela seznámit s právem sovětským a inspirovat se jím.²⁸

Během své účinnosti byl zákon dvakrát novelizován, žádná z novelizací se ale netýkala přímo pohlavního styku s osobou téhož pohlaví.

²⁷ GLOGAR, Rudolf. *Trestní zákon: Komentář*. Praha: Orbis, 1958, s. 597.

²⁸ SEIDL, Jan a kol. *Od žaláře k oltáři: emancipace homosexuality v českých zemích od roku 1867 do současnosti*. Brno: Host, 2012, s. 258.

6 Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon: dekriminlizace projevů homosexuality

K odrestnění projevů homosexuality došlo trestním zákonem z roku 1961, neboť jako první trestní zákon v českých dějinách neobsahuje ustanovení, podle kterého by bylo homosexuální jednání trestné. Trestnost homosexuálního jednání byla zachována v § 244 z. č. 140/1961 Sb. v případě pohlavního styku osoby, která dovršila osmnáct let, s osobou mladší osmnácti let. Název § 244 zněl Pohlavní styk s osobou téhož pohlaví a jeho znění odst. 1 bylo následující: *„Kdo se po dovršení osmnáctého roku svého věku pohlavně stýká s osobou téhož pohlaví mladší než osmnáct let, nebo kdo se pohlavně stýká s osobou téhož pohlaví, zneužívaje její závislosti, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.“* Objektem se zde stal mravní vývoj dítěte.

Novelizace zákonem č. 175/1990 Sb. a její článek 83 měly za následek vypuštění § 244 včetně nadpisu a zrovnoprávnění homosexuálního jednání s heterosexuálním v otázce možných trestních postihů.

7 Rozhodovací praxe Krajského soudu v Olomouci

Předmětem výzkumu je aplikace § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 117/1852 ř. z., ze dne 27. 05. 1852, trestní zákon o zločinech, přečinech a přestupcích (dále uváděna zkratka tr. z.) Krajským soudem v Olomouci v období první republiky, tedy v letech 1918–1938. Tyto spisy se nacházejí ve spisovně Zemského archivu v Opavě, pobočka Olomouc, ve fondu Krajský soud v Olomouci I. Dalšími v této části užívanými zákony, které byly aplikovány Krajským soudem, jsou zákon č. 119/1873 ř. z., ze dne 23. května 1873, jímž se zavádí nový řád soudu trestního (dále uváděna zkratka t. ř.), zákon č. 75/1919 Sb. z. a n., ze dne 31. ledna 1919, kterým vydává se řád volení v obcích republiky Československé (dále uváděno z. č. 75/1919 Sb. z. a n.), zákon č. 562/1919 Sb. z. a n., ze dne 17. října 1919, o podmíněném odsouzení a podmíněném propuštění (dále uváděno z. č. 562/1919 Sb. z. a n.), zákon č. 241/1922 Sb. z. a n., ze dne 11. července 1922, o potírání pohlavních nemocí (dále uváděno z. č. 241/1922 Sb. z. a n.), zákon č. 50/1923 Sb. z. a n., ze dne 19. března 1923, na ochranu republiky (dále uváděno z. č. 50/1923 Sb. z. a n.), zákon č. 117/1927 Sb. z. a n., ze dne 14. července 1927, o potulných cikánech (dále uváděno z. č. 117/1927 Sb. z. a n.)

Zkoumané spisy jsem se rozhodla detailně zkoumat a popsat každý zvlášť, neboť se mi to jeví jako vhodné vzhledem k povaze jejich obsahu, a následně vyhodnotit, které znaky jsou všem společné a které je naopak navzájem odlišují, a nakonec je vyhodnotit jak z faktického hlediska, tak se budu zamýšlet i nad dopadem vyšetřování a případného následného odsouzení na život obžalovaných. Zejména se zaměřím na počet osob, proti kterým je vedený jednotlivý spis, neboť lze předpokládat, že se bude jednat alespoň o dvě osoby, ale chci vyhodnotit, zda se jedná o pravidlo, nebo byly prošetřovány i větší skupiny osob najednou, nebo naopak pouze jednotlivci. Dále pro mě bude při výzkumu důležitý faktor pohlaví, věku, zhodnotím i zaměstnání prošetřovaných osob, nebo zda vůbec byli zaměstnaní, zda byla podána obžaloba, jaký rozsudek byl v tom kterém případě vynesen, a pokud byl odsuzující, pak jaký byl stanoven druh trestu a jeho výše.

7.1 Obsah soudních spisů

Spisy ze zkoumaného období jsou obsahem fondu Zemského archivu v Opavě, pobočka v Olomouci. V daném časovém období jsem zkoumala čtyřicet dva spisů, které jsou Zemským archivem v Opavě, pobočka Olomouc, vedeny jako týkající se homosexuality. V rejstříkových pomůckách jsou evidovány pod pojmem homosexualita. Z těchto spisů jsem následně vyřadila dva, které se netýkaly dané problematiky, ale byly pod tímto heslem vedeny buď chybně, nebo

se jednalo o trestný čin křivého svědectví podle § 197, § 199 písm. a) tr. z, které sice mělo spojitost s homosexualitou, ale nikoliv se zločinem smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. Další dva spisy byly sloučeny do jiných spisů, a zabývala jsem se jimi více až ve spisech, ke kterým byly postoupeny. V případě, že bylo osob ve spisu více, a některá byla vyloučena k samostatnému stíhání, srovnávala jsem tuto osobu pouze jednou na podkladu samostatného stíhání.

7.1.1 Spis č. j. Vr X 4182/21²⁹

Spis byl založen za účelem prošetřování zločinu smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. spáchaného Benediktem Spisarem, kaplanem, narozeným 17. dubna 1890.

Spis obsahuje výpovědi třinácti svědků, se kterými bylo smilstvo spácháno, ale kteří sami nebyli obžalováni pro nízký věk, na základě jejichž výpovědí byl obžalovaný uznán vinným z opakovaného spáchání zločinu smilstva proti přírodě v letech 1918 a 1919 dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a z přestupku proti veřejné mravopočestnosti dle § 516 tr. z. a byl odsouzen dle § 130 tr. z. s ohledem na § 35 tr. z. za použití § 54 a § 55 tr. z. k podmíněnému trestu žaláře v trvání tři měsíců zostřenému a doplněnému postem každých čtrnáct dní s odkladem výkonu trestu na zkušební lhůtu tří let a podle § 389 tr. z. k náhradě nákladů trestního řízení a byla mu vyslovena ztráta volebního práva dle z. č. 75/1919 Sb. z. a n., neboť skutek byl dle soudu spáchán z pohnutek nízkých a nečestných, což odůvodňovalo ztrátu volebního práva.

7.1.2 Spis č. j. Vr VII 1620/22³⁰

Spis byl založen na základě anonymního podání Státnímu zastupitelství v Olomouci, které obsahuje výčet skutků, kterých se měl dopustit Emanuel Vysloužil a další osoby (později ztotožněný Emmer, Oral a Šebela) spolu s ním. Co se týká Vysloužila, poukazuje oznámení kromě zločinu smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. i na další skutky, například na zločiny spojené s vykopáváním hrobů bez lékařské komise a prodávání jejich obsahu. Zločin smilstva proti přírodě s osobou téhož pohlaví popisuje tak, že Vysloužil zval osoby stejného pohlaví domů a nechával je u sebe na noc, současně s tím uvádí i popis aktivit, které osoby měly vykonávat. Vysloužila samotného popisuje jako osobu velmi lidské společnosti nebezpečnou, hyenu v lidské podobě, obludu. Dále uvádí, že tyto skutečnosti jsou všeobecně

²⁹ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 996, sp. zn. Vr X 4182/21, karton III/859.

³⁰ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 1156, sp. zn. Vr VII 1620/22, karton III/881.

známy, ale lidé o nich mlčí. Také připojuje ujištění, že se nejedná o mstu, ale že došla hodina odplaty. Na konci podání uvádí, že on se také nechal využít a nechce, aby byly do léčky nalákány i osoby další. Podepsán je jako Bezejmenný a bystrý pozorovatel.

Spis obsahuje zprávy o převzetí osob Vysloužila a Emmera. Vysloužil je popsán jako vdovec, katolík, zaměstnáním hrobník, předveden z důvodu prošetřování zločinu smilstva proti přírodě. Emmer je popsán jako svobodný katolík, zaměstnáním ošetřovatel, prošetřován pro zločin smilstva proti přírodě. Jmenovaní vinu popírali a byli ponecháni ve vazbě z obavy, že by mohli působit na svědky a další spoluviníky dosud nezjištěné. Ve výsleších oba uvádí, že vinni nejsou a vyvrací obvinění, ale zmiňují i další osoby. Většina záznamů o výsleších svědků jsou bohužel jak pro mne, tak pro zaměstnance archivu, nečitelné. Z těch, co jsou čitelné, je zřejmé, že se proslýchalo, že obžalovaní páchají zločiny smilstva proti přírodě, a jsou vyjmenovány další osoby, které se na nich měly podílet. Tyto osoby jsou také dále prošetřovány, ale obžalovány jsou pouze další dvě osoby. Z obsahu spisu vyplývá, že bylo rozhodováno i na základě vzájemné korespondence obžalovaných, která však není obsahem spisu.

Řízení u Krajského soudu v Olomouci je skončeno rozsudkem, ve kterém jsou obžalovaní František Emmer, 32 letý ošetřovatel, Emanuel Vysloužil, 38 letý hrobník, Alois Oral, 23 letý zámečnický dělník a František Šebela, 24 letý elektromechanik, uznáni vinnými spácháním smilstva proti přírodě v letech 1917 až 1921 a František Emmer je odsouzen dle § 130 tr. z. za použití § 54 tr. z. a § 265 tr. ř. do žaláře na osm měsíců, Emanuel Vysloužil je odsouzen za použití § 55 tr. z. do těžkého žaláře na osm měsíců, zostřeného jedním postem měsíčně, Alois Oral je odsouzen za použití § 54, 55 tr. z. a § 265 tr. ř. do žaláře na dva měsíce, zostřeného jedním postem měsíčně, Alois Šebela je odsouzen za použití § 55 tr. z. do těžkého žaláře na jeden měsíc. Také jsou povinni k solidární náhradě útrat trestního řízení. Dále je jim do výkonu trestu započítána dle § 54 tr. z. vyšetřovací vazba. Dle z. č. 75/1919 Sb. z. a n. se vyslovuje u všech obžalovaných ztráta volebního práva. U Aloise Orala a Aloise Šebely je odsouzení podmíněčné se zkušební dobou tři roky.

7.1.3 Spis č. j. Vr IX 861/23³¹

Spis obsahuje pouze protokol o hlavním přelíčení, ve kterém Krajský soud v Olomouci osvobozuje od obžaloby dle § 259 odst. 3 t. ř. pro zločin smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1

³¹ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 1349, sp. zn. Vr IX 861/23, karton III/891.

písm. b) tr. z. a pro přestupek proti veřejné mravopočestnosti ve smyslu § 516 tr. z. v železničním vagonu v Olomouci na dvanáctiletém chlapci.

František Příkryl, účetní, narozený 31. prosince 1877, byl obžalován na základě výpovědi svědka, kteří tvrdil, že se pokusil vykonat zločin smilstva proti přírodě s osobou téhož pohlaví, přičemž svědkem byla právě dotčená osoba.

Na základě dalších výpovědí svědků, kteří byli přítomni ve vlaku, případně v jeho okolí, Krajský soud v Olomouci došel k závěru, že obžalovaný nespáchal uvedený skutek a není vinen.

7.1.4 Spis č. j. Tk VII 2748/24³²

Spis obsahuje pouze protokol o hlavním přelíčení, ve kterém Krajský soud v Olomouci shledává vinnými obžalované Josefa Engela, řezníka, narozeného dne 12.03.1877 a Rudolfa Tejkla, řeznického pomocníka, narozeného dne 21.11.1905 pro zločin smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. Obžalovaní doznávají skutky, ze kterých jsou obviněni, ale dle jejich výpovědi přiznávají pouze to, že jimi naplnili skutkovou podstatu hrubé a veřejně působící urážky mravopočestnosti nebo stydlivosti dle § 516 tr. z., nikoliv zločin smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z.

Krajský soud v Olomouci se s jejich přesvědčením neztotožnil a nařídil výkon tresu, v případě Josefa Engela trest těžkého žaláře v délce pěti měsíců zostřeného a doplněného jedním půstem měsíčně, u Rudolfa Tejkla trest žaláře v trvání jednoho měsíce, obě odsouzení byla podmíněná s odkladem na tři roky.

7.1.5 Spis č. j. Tk VII 497/25³³

Spis obsahuje pouze protokol o hlavním přelíčení, ve kterém Krajský soud v Olomouci osvobozuje obžalovaného Dr. Maxe Reinhalta, advokáta, narozeného dne 7. 5. 1886, od obžaloby na něho vznesené dle § 259 odst. 3 t. ř. pro zločin nedokonaného svádění ke smilstvu proti přírodě dle § 2 a § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a pro zločin veřejného násilí vydíráním ve smyslu § 98 písm. b) tr. z.

Dr. Max Reinhalt byl obžalován na základě výpovědi šestnáctiletého svědka, kterého měl údajně obžalovaný svádět ke smilstvu proti přírodě. Krajský soud v Olomouci jedinému svědku

³² Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 1766, sp. zn. Tk VII 2748/24.

³³ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 1871, sp. zn. Tk VII 497/25.

neuvěřil, neboť obžalovaný měl dobrou pověst a svědek, ač na své výpovědi trval, přiznal, že ve svém životě několikrát lhal a jeho výpovědi se v průběhu šetření rozcházel.

Obžalovaný zaslal dopis otci svědka, ve kterém ho vyzýval, aby svědek mluvil pravdu, což obžaloba vyhodnotila jako zastrašování a působení, aby svědek vypovídal ve prospěch obžalovaného. Krajský soud v Olomouci na základě přečtení dopisu, hájení obžalovaného a výpovědi adresáta dopisu, neshledal v tomto jednání skutkovou podstatu zločinu veřejného násilí vydíráním.

7.1.6 Spis č. j. Tk XI 554/25³⁴

Spis byl založen na základě anonymních podání Zemskému četnickému velitelství, oddělení a stanice Prostějov, obsahujících trestní oznámení na čtrnáct osob páchající zločiny smilstva proti přírodě na území města Prostějov.

Při osobní prohlídce obviněného Oldřicha Zubalíka, narozeného 25. dubna 1905, u něj byl nalezen dopis písmem shodný s anonymními podáními a z něhož bylo zřejmé, že on sám je pisatelem trestních oznámení. Že by ostatní osoby obviněné znal, popřel. Dva obžalovaní byli vzati do vazby, aby nedošlo k působení na svědky. Při prvním výslechu všichni obvinění vinu popřeli, během dalších vinu přiznali čtyři z nich. Žádný z předvolaných svědků neuvádí, že by si byl vědom, že obvinění spáchali zločin smilstva proti přírodě.

Spis obsahuje posudek duševního stavu Oldřicha Zubalíka, ve kterém je shledáno, že je stížen duševní poruchou a většinou není zachována přičetnost.

Třináct osob bylo vyloučeno k samostatnému trestnímu stíhání vedenému pod č. j. Tk XI 78/26.³⁵ Jedna osoba byla vyloučena k samostatnému trestnímu stíhání vedenému pod č. j. Tk VI 1146/27.³⁶ Trestní stíhání proti Oldřichu Zubalíkovi bylo zastaveno pro jeho nepřičetnost.

³⁴ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 1876, sp. zn. Tk XI 554/25.

³⁵ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2120, sp. zn. Tk XI 78/26.

³⁶ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2429, sp. zn. Tk VI 1146/27.

7.1.7 Spis č. j. Tk XI 1795/25³⁷

Spis byl založen za účelem prošetřování údajného zločinu na cti utrhání dle § 209 tr. z. na základě osobního dostavení se Emanuela Vysloužila, neboť obdržel dopis, ve kterém je obviněn Oldřichem Zubalíkem z páchání zločinu smilstva proti přírodě.

Obsahem spisu jsou i dopisy psané Oldřichem Zubalíkem obsahující výčty skutků, kterých se měl dopustit přesně neurčený počet osob na území města Prostějova a byly v průběhu času doručovány Četnické stanici v Prostějově a Okresnímu soudu v Prostějově. Spis obsahuje také písemná vyjádření některých konkrétně jmenovaných osob, ve kterých prohlašují, že nejsou vinni. Při dostavení se k Okresnímu soudu v Prostějově Oldřich Zubalík předkládá další podání stejného typu.

Spis byl postoupen Krajskému soudu v Olomouci ke spisu č. j. Tk XI 554/25.³⁸

7.1.8 Spis č. j. Tk XI 1850/25³⁹

Spis byl založen na základě trestního oznámení pro zločin utrhání na cti dle § 209 tr. z. Evžena Wichterle, neboť se dozvěděl, že je proti němu vedeno trestní řízení na základě podání Oldřicha Zubalíka, kterého vůbec nezná, pro zločiny smilstva proti přírodě a žádá náhradu újmy.

Spis byl postoupen Krajskému soudu v Olomouci ke spisu č. j. Tk XI 554/25.⁴⁰

7.1.9 Spis č. j. Tk XI 78/26⁴¹

Spis byl založen za účelem prošetřování páchání skutku smilstva s osobami téhož pohlaví dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. čtrnácti osobami na území města Prostějov na základě anonymního podání obsaženého ve spise č. j. Tk XI 554/2542

Spis obsahuje výpovědi obžalovaných, kteří vinu jak přiznávají, tak popírají, listy s oznámením o pověsti, sdělení dosavadních trestů, opisy rodných a křestních listů, plné moci obhájců a rozsudek Krajského soudu v Olomouci, který uznává jedenáct obžalovaných vinnými

³⁷ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 1991, sp. zn. Tk XI 1795/25.

³⁸ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 1876, sp. zn. Tk XI 554/25.

³⁹ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 1996, sp. zn. Tk XI 1850/25.

⁴⁰ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 1876, sp. zn. Tk XI 554/25.

⁴¹ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2120, sp. zn. Tk XI 78/26.

⁴² Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 1876, sp. zn. Tk XI 554/25.

ze zločinu smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) páchanými v letech 1920 až 1925, dva obžalované soud osvobozuje, proti jednomu bylo vedeno samostatné trestní řízení (spis č. j. Tk VI 1146/27).⁴³

Leopold Lánský, kočí, narozený 16. června 1900, je odsouzen dle § 130 tr. z., § 265 tr. ř. a za použití § 54 tr. z. k žaláři na šest týdnů zostřeného jedním postem, Ladislav Hroch, domovník, narozený 5. května 1905, je odsouzen dle § 130 tr. z. za použití § 54 tr. z. k žaláři na jeden měsíc, Leopold Dostál, krejčí, narozený 4. prosince 1897, je odsouzen dle § 130 tr. z. za použití § 54, 55 tr. z. k těžkému žaláři na dva měsíce zostřeného jedním postem každých čtrnáct dní, Jan Kýr, obchodník, narozený 23. července 1884, je odsouzen dle § 130 tr. z., § 265 tr. ř. a za použití § 55 tr. z. k těžkému žaláři na dva měsíce zostřeného jedním postem každých čtrnáct dní, František Emmer, obuvnický dělník, narozený 16. srpna 1890, je odsouzen dle § 130 tr. z., § 265 tr. ř. a za použití § 55 tr. z. k těžkému žaláři na dva měsíce zostřeného jedním postem měsíčně, Hugo Moural, knihařský pomocník, narozený 6. května 1907, je odsouzen dle § 130 tr. z. za použití § 54 tr. z. k žaláři na tři týdny, Antonín Růžička, čeledín, narozený 25. února 1898, je odsouzen dle § 130 tr. z. za použití § 54 tr. z. k žaláři na jeden měsíc, František Stejskal, strojník a topič, narozený 4. září 1901, je odsouzen dle § 130 tr. z. za použití § 54, 55 tr. z. k těžkému žaláři na tři týdny zostřeného třemi posty, Augustin Vybíral, dámský krejčí, narozený 1. ledna 1875, je odsouzen dle § 130 tr. z. za použití § 55 tr. z. k těžkému žaláři na tři měsíce zostřeného jedním postem měsíčně, Antonín Buchlovský, zdravotní zřízenec, narozený 8. září 1887, je odsouzen dle § 130 tr. z. za použití § 54, 55 tr. z. k žaláři na čtrnáct dní zostřeného jedním postem a Kristián Holík, krejčí, narozený 29. srpna 1889 je odsouzen dle § 130 tr. z. za použití § 54, 55 tr. z. k žaláři na čtrnáct dní zostřeného dvěma posty.

Trest je u odsouzeného Leopolda Lánského, Jana Kýra, Františka Emmera a Augustina Vybírala nepodmíněný, u ostatních odsouzených jsou tresty podmíněné se zkušební dobou tři roky. Všichni odsouzení jsou dle § 389 tr. ř. povinni k náhradě nákladů řízení. Podmíněně odsouzení se ve zkušební době nedopustili žádného trestného činu a Kristiánu Holíkovi byla udělena milost, Ladislavu Hrochovi, Hugo Mouralovi, Antonínu Růžičkovi a Františku Stejskalovi byl trest prominut amnestií k desátému výročí nabytí státní samostatnosti.

⁴³ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2429, sp. zn. Tk VI 1146/27.

7.1.10 Spis č. j. Tk XI 2557/26⁴⁴

Spis obsahuje pouze protokol o hlavním přelíčení, ve kterém Krajský soud v Olomouci shledává vinnými obžalované Isidora Patermanna, česnekaře, narozeného dne 1. ledna 1876, Emila Mrázka, rolnického syna, narozeného dne 26. ledna 1912, Františka Závalu, obuvnického učně, narozeného dne 22. srpna 1910, Václava Jemelku, rolnického syna, narozeného dne 31. srpna 1910 a Františka Jemelku, rolnického syna, narozeného dne 10. dubna 1910 pro zločin smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. Všichni obžalováni doznali skutky, ze kterých byli obviněni.

Obžalovaný Isidor Patermann byl odsouzen ke dvěma měsícům těžkého žaláře zostřeného jedním postem měsíčně, Emil Mrázek byl odsouzen ke čtrnácti dnům žaláře podmíněně, František Závala byl odsouzen k deseti dnům žaláře podmíněně, Václav Jemelka byl odsouzen ke třem týdnům žaláře podmíněně, František Jemelka byl odsouzen k deseti dnům žaláře podmíněně pro spáchání zločinu smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. v září 1925, přestupku proti veřejné mravopochestnosti dle § 516 tr. z. Všichni podmíněně odsouzení mají za použití § 54 tr. z. zkušební dobu tři roky, neboť u nich byla polehčující okolnosti věku pod dvacet let, doznání a zachovalosti. U Isidora Patermanna je vyslovena ztráta volebního práva dle z. č. 75/1919 Sb. z. a n., neboť skutek spáchal z pohnutek nízkých a nečestných. Odsouzení nejsou povinni k náhradě nákladů řízení, neboť soud shledal, že jsou u všech odsouzených nedobytné.

7.1.11 Spis č. j. Tk VII 31/27⁴⁵

Spis obsahuje pouze velmi strohý a těžko čitelný protokol o hlavním přelíčení, ve kterém Krajský soud v Olomouci dle § 259 odst. 3 tr. ř. osvobozuje od obžaloby Ladislava Hylmara, 44 letého správce školy, 15 letého Františka Valoucha, učně, a 16 letého Jaroslava Nádvorníka, učně, protože během přelíčení nebylo prokázáno, že obžalováni spáchali skutky za vinu jim kladené.

⁴⁴ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2303, sp. zn. Tk XI 2557/26.

⁴⁵ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2346, sp. zn. Tk VII 31/27.

7.1.12 Spis č. j. Tk VI 456/27⁴⁶

Spis obsahuje pouze protokol o hlavním přelíčení, během kterého uznal vinnými Antonína Buchlovského, zřízence městského zdravotního úřadu, narozeného 8. září 1888 a Josefa Pospíšila, krejčího, narozeného 9. června 1900, ze zločinu smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a přestupku hrubé a veřejné pohoršení působící urážky mravopochestnosti a stydlivosti podle § 516 tr. z. na základě výpovědi svědka spáchanými v roce 1922 nebo 1923.

Při výměře trestu bylo polehčujícími okolnostmi dle § 54 tr. z. doznání, snížená přičetnost pitím lihovin a zachovalost. Přitěžující okolností byl souběh s přestupkem. Dle § 55 byla zkrácena délka trestu z důvodu přihlídnutí k nevinné rodině, které by vznikla škoda ve výživě. Dle názoru soudu obžalovaní jednali z pohnutek nízkých a nečestných, a proto jim byla vyslovena ztráta práva volebního. Antonín Buchlovský byl odsouzen k šesti týdnům těžkého žaláře zostřeného a doplněného třemi posty a jednou tmavou komorou. Soud měl za to, že Josef Pospíšil byl odsouzen ke třem týdnům žaláře zostřeného a doplněného třemi posty. Soud měl za to, že Josef Pospíšil vzhledem k nižšímu věku povede život řádný a proto odložil výkon trestu se zkušební dobou dvou let.

7.1.13 Spis č. j. Tk VI 1146/27⁴⁷

Spis obsahuje jen protokol o hlavním přelíčení, ve kterém byl shledán vinným Emanuel Vysloužil, kamnář, narozený 24. března 1884, ze spáchání smilstva proti přírodě ve smyslu § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. spáchaným v letech 1924 a 1925 a v průběhu posledních deseti let opětovně s Leopoldem Lánským.

Obžalovaný byl odsouzen na základě doznání a svědeckých výpovědí. Obhájce podal návrh na prozkoumání duševního stavu obžalovaného, protože dle něj trpěl tak silným afektem, že obžalovaný jedná z neodolatelného donucení podle § 2 odst. 1 písm. a), g) tr. z., neboť ani přechází odsouzení v délce trvání osm měsíců, ani následné úmrtí matky a otce, nedovedly obžalovaného k nápravě. Z posudku soudních znalců soud seznal, že obžalovaný nejednal z neodolatelného donucení nebo z pomatení smyslů, a proto je za své jednání odpovědný, ale považuje ho za duševně méněcenného.

Odsouzen byl podle § 130, 265, 54 tr. z. k trestu těžkého žaláře na dobu pěti měsíců zostřeného jedním postem měsíčně a podle § 389 tr. z. k náhradě nákladů řízení. Do trestu byla

⁴⁶ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2383, sp. zn. Tk VI 456/27.

⁴⁷ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2429, sp. zn. Tk VI 1146/27.

započítána vazba zajišťovací a vyšetřovací. Polehčujícími okolnostmi bylo doznání, vrozená abnormita pudu pohlavního a duševní méněcennost. Přitěžujícím bylo opakování páchaní trestné činnosti. Podle soudu obžalovaný jednal proti platným zásadám mravnosti a tudíž z pohnutek nízkých a nečestných, čin jeho budil jistě pohoršení a proto byla vyslovena ztráta práva volebního.

7.1.14 Spis č. j. Tk VII 1220/27⁴⁸

Spis obsahuje protokol o hlavním přelíčení, ve kterém soud dle § 259 odst. 3 tr. ř. osvobozuje od obžaloby Alfreda Rottera, studenta reálky, narozeného 6. dubna 1909 a Heřmana Sehorsche, studenta reálky, narozeného 25. listopadu 1912, neboť obžalovaní nevěděli, že se jejich chování přiči slušnosti a nebyli poučeni, že naplňují skutkovou podstatu smilstva proti přírodě s osobou téhož pohlaví podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z.

7.1.15 Spis č. j. VI 1383/27⁴⁹

Spis obsahuje protokol o hlavním přelíčení, během kterého soud uznal vinnými Antonína Chrástka, čeledína, narozeného 15. září 1903 a Vendelína Vaculíka, dělníka, narozeného 27. února 1899, že spolu s osobou třetí spáchali smilstvo proti přírodě s osobou téhož pohlaví podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z., přičemž Vendelínu Vaculíkovi vzešla z toho důležitá škoda na zdraví a Antonín Chrástek se vědomě dopustil přečinu ohrožení zdraví pohlavními nemocemi podle § 18 z. č. 241/1922 Sb. z. a n.

Antonín Chrástek byl odsouzen podle § 236, věta druhá, § 35 tr. z. a § 265 t. ř. za použití § 338 tr. ř. do těžkého žaláře na dobu pěti let, zostřeného jedním postem čtvrtletně. Vendelín Vaculík byl odsouzen ke dvěma měsícům žaláře. Oběma byla vyslovena ztráta volebního práva. Polehčujícími okolnosti bylo doznání, zanedbaná výchova, nižší stupeň inteligence, zachovalost a naskytnuvší se příležitost, přitěžující okolností byla u Antonína Chrástka konkurence zločinu s přestupkem.

Dále soud během přelíčení osvobodil Antonína Chrástka od obžaloby ze spáchání smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. a), tj. se zvířaty, dále byl zproštěn obžaloby ze spáchání smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) František Svoboda.

⁴⁸ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2433, sp. zn. Tk VII 1220/27.

⁴⁹ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2443, sp. zn. Tk VI 1383/27.

7.1.16 Spis č. j. Tk VI 484/29⁵⁰

Spis obsahuje protokol o hlavním přelíčení, během kterého soud uznal vinnými Emanuela Vysloužila, kamnáře, narozeného dne 24. března 1884, Františka Emmera, obuvník, narozený 16. srpna 1890 a Oto Grumlíka, 24 letého dělníka, že spolu spáchali zločin smilstva proti přírodě s osobou téhož pohlaví podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z., přestupek hrubého uražení veřejné mravopoctnosti a stydlivosti podle § 516 tr. z. a Oto Grumlík sám spáchal zločin vydírání podle § 98 tr. z.

Obžalovaní koncem listopadu nebo počátkem prosince 1928 spáchali smilstvo proti přírodě v bytě Emanuela Vysloužila, a následně Oto Grumlík zaslal Emanuelu Vysloužilovi dopis, jehož obsahem byla žádost o peněžité plnění, na něž neměl právo, spolu s pohrůzkou udání, následně proběhl i ústní rozhovor se stejným obsahem. Po nesplnění požadovaného Oto Grumlík dostal své pohrůzce a obžalované udal. Všichni obžalovaní se následně zcela přiznali.

Obžalovaní byli odsouzeni podle § 130 tr. z. Emanuelu Vysloužilovi svědčili polehčující okolnosti doznání a duševní méněcennost (na základě zhodnocení lékařského posudku, jež je obsahem spisu Tk VI 1146/27⁵¹) podle § 54 tr. z. daleko převyšující přitěžující okolnosti konkurence zločinu s přestupkem a recidiva, Františku Emmerovi polehčující okolnost doznání, přitěžující okolnosti konkurence zločinu s přestupkem a recidiva, Oto Grumlíkovi polehčující okolnosti doznání a umožnění odhalení trestného činu, přitěžující okolnost konkurence dvou zločinů a přestupku. U Františka Emmera a Oty Grumlíka soud aplikoval § 54 tr. z., neboť podporují nevinnou rodinu.

Všem obžalovaným bylo vyslovena ztráta volebního práva podle z. č. 75/1919 Sb. z. a n., neboť spáchali zločin z pohnutky nízké a nečestné. Emanuel Vysloužil byl odsouzen k těžkému žaláři v trvání šesti měsíců zostřeného jedním postem měsíčně, František Emmer byl odsouzen k těžkému žaláři v trvání šesti měsíců zostřeného jedním postem měsíčně, Oto Grumlík byl odsouzen k těžkému žaláři v trvání osmi měsíců zostřeného jedním postem měsíčně. Všechny tresty byly nepodmíněné vzhledem k povaze trestného činu a dřívějším trestům. Dále byla vyslovena povinnost k náhradě nákladů trestního řízení solidárně a svého výkonu trestu.

⁵⁰ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2903, sp. zn. Tk VI 484/29.

⁵¹ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2429, sp. zn. Tk VI 1146/27.

7.1.17 Spis č. j. Tk X 1138/29⁵²

Spis je u Zemského archivu v Opavě, pobočka Olomouc, veden pod heslem homosexualita, ačkoliv se týká svedení ke křivému svědectví podle § 197, 199 tr. z. Zkoumání tohoto trestného činu není předmětem mé diplomové práce, proto se jím nebudu dále zabývat.

7.1.18 Spis č. j. Tk VI 1443/29⁵³

Spis obsahuje protokol o hlavním přelíčení, během kterého soud uznal vinnými Františku Šinclovou, manželku úředníka, narozenou 18. dubna 1909, Marii Vernerovou, manželku úředníka, narozenou 12. března 1909 a Marii Krylovou, manželku obuvníka, narozenou 4. září 1897 z opětovného spáchání zločin smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. mezi lety 1924 a 1928. Další osobou, který se ve spisu vyskytovala, byla Anežka Krylová, proti níž ale bylo trestní stíhání vedeno zvláště z důvodu těžké nemoci a tento spis není obsahem fondu Zemského archivu v Opavě, pobočka Olomouc.

Obžalované se ke spáchání doznaly dle soudu bez vyhrožování a bez nucení. Františka Šinclová se později začala od výpovědi odchylovat, ale byla uznána vinnou na základě pěti svědeckých výpovědí a výpovědí ostatních obžalovaných.

Obžalované byly odsouzeny k trestu žaláře na dobu jednoho měsíce doplněného jedním postem a tvrdým ložem podmíněně dle § 1 a 3 z. č. 562/1919 Sb. z. a n. s odkladem výkonu trestu jednoho roku a podle § 389 tr. ř. k náhradě nákladů trestního řízení. Obžalovaným byla vyslovena ztráta volebního práva ve smyslu z. č. 75/1919 Sb. z. a n., neboť tento zákon již přiznával volební právo všem státním občanům Československé republiky, tedy i ženám.

7.1.19 Spis č. j. Tk VI 1471/29⁵⁴

Spis obsahuje protokol o hlavním přelíčení, během kterého soud uznal vinnými Otakara Zwěřinu, úředníka, narozeného 17. února 1881, a Karla Bartoše, přistřihače (pozn. pomocný krejčí), narozeného dne 6. ledna 1896 tím, že v červenci 1929 s Vilémem Levem, svobodníkem divisního proviantního skladu v Olomouci, jako s osobou stejného pohlaví spáchali zločin smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. K prošetřování došlo na základě udání

⁵² Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2959, sp. zn. Tk X 1138/29.

⁵³ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2993, sp. zn. Tk VI 1443/29.

⁵⁴ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2995, sp. zn. Tk VI 1471/29.

Viléma Leva po návštěvě lékaře, kterému se svěřil a ten sdělil, že pokud čin neohlásí, bude trestán i on a přivolal strážníka.

Obžalovaní pozvali Viléma Leva na výlet, zmiňovali, že nemají rádi ženy, pohostili jej ve svém bytě a požádali jej, aby si příští víkend vzal propustku na celou noc, což i učinil. Během příští návštěvy Viléma Leva nutili, aby hodně pil, načež upadl do částečného bezvědomí, a poté na něm spáchali zločin smilstva proti přírodě. Obžalovaní se přiznali ke skutku, rozporovali ale jeho průběh.

Oba obžalovaní byli odsouzeni podle § 130 tr. z. k trestu žaláře na dobu dvou měsíců doplněného dvěma posty a tvrdým ložem podmíněně se zkušební dobou tří let podle § 1 a 2 z. č. 562/1919 Sb. z. a n., podle § 389 tr. ř. k náhradě nákladů trestního řízení a ztrátě volebního práva dle z. č. 75/1919 Sb. z. a n.

7.1.20 Spis č. j. Tk VII 1487/29⁵⁵

Spis obsahuje pouze protokol o hlavním přelíčení, během kterého soud uznal vinnými patnáct dělníků a učňů ve Štěpánských železárnách ze vzájemného páchání smilstva proti přírodě s osobami téhož pohlaví podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. v době mezi rokem 1924 a březnem 1929. Jeden z obžalovaných byl shledán vinným ze zločinu dílem dokonaného a dílem nedokonaného, svádění ke smilstvu proti přírodě dle § 8, 132 tr. z.

Jeden z obžalovaných byl dle § 130 odsouzen k těžkému žaláři na dobu šest a půl měsíce zostřené a doplněného dvěma posty měsíčně za přihlídnutí k § 34 tr. z., tedy souběhu několika zločinů, a § 54 a 55 tr. z. Dále u něj byla vyslovena ztráta volebního práva podle z. č. 75/1919 Sb. z. a n. Ostatních čtrnáct obžalovaných bylo odsouzeno k trestu žaláře na dobu osmi dnů. Dle §1 a 3 z. č. 562/1919 Sb. z. a n. jsou všechna odsouzení podmíněná, u jednoho z odsouzených s odkladem pěti let, u ostatních čtrnáct odsouzených s odkladem tři roky.

7.1.21 Spis č. j. Tk VI 420/31⁵⁶

Spis byl založen za účelem prošetřování páchání skutku smilstva s osobami téhož pohlaví dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. patnácti osobami z Doloplaz, Přáslavic a Skrbně na základě doznání.

⁵⁵ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2998, sp. zn. Tk VII 1487/29.

⁵⁶ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 3483, sp. zn. Tk VI 420/31.

Obsahem spisu jsou zprávy o pověsti a výpovědi obžalovaných a svědků, na základě kterých byli obžalováni shledáni vinnými.

Karel Chaloupka, obchodní cestující, narozený 17. listopadu 1898, spáchal dokonaný i nedokonaný zločin smilstva proti přírodě dle § 8, 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a zločin nedokonaného svádění ke smilstvu proti přírodě dle § 9, 129 odst. 1 písm. b) a byl odsouzen vzhledem na § 34 s použitím § 55 a § 265 tr. ř. nepodmíněně k trestu těžkého žaláře na dobu čtyř měsíců zostřeného a doplněného jedním postem měsíčně, František Hanousek, čeledín, narozený 25. ledna 1883, spáchal zločin smilstva proti přírodě dle § 8, 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a zločin nedokonaného svádění ke smilstvu proti přírodě dle § 9, 129 odst. 1 písm. b) a byl odsouzen nepodmíněně k trestu těžkého žaláře na dobu šesti měsíců zostřeného a doplněného jedním postem měsíčně, Robert Laml, rolník, narozený 29. října 1887, spáchal zločin smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z., zločin nedokonaného svádění k nadržování zločinů ukrýváním dle § 214 tr. z., přestupek proti veřejné mravopoctnosti dle § 516 tr. z. a byl odsouzen podmíněně s odkladem tři let k těžkému žaláři na dobu tří měsíců zostřeného a doplněného jedním postem měsíčně, Alois Březovský, stolař, narozený 18. června 1903, byl odsouzen nepodmíněně k těžkému žaláři v délce jednoho měsíce zostřenému a doplněnému jedním postem za čtrnáct dní, Josef Matečka, kamenický učeň, narozený 15. července 1913, byl odsouzen podmíněně k trestu žaláře na dobu čtrnácti dní s odkladem tři na dobu tří let, Josef Šiška, zámečnický, narozený 14. listopadu 1912, byl odsouzen podmíněně k trestu žaláře na dobu čtrnácti dní s odkladem na dobu tří let, Karel Tomeček, brusič, narozený 1. července 1914, byl odsouzen podmíněně k trestu žaláře na dobu čtrnácti dní s odkladem na dobu tří let, Vít Netesal, rolník, narozený 12. června 1900, byl odsouzen podmíněně k trestu žaláře na dobu tří týdnů zostřeného jedním postem týdně s odkladem na dobu tří let, František Kráčmar, dělník, 31. listopadu 1914, byl odsouzen podmíněně k trestu žaláře na dobu čtrnácti dní s odkladem na dobu tří let, Jan Pazdera, zednický učeň, narozený 25. června 1913, byl odsouzen podmíněně k trestu žaláře na dobu tří týdnů s odkladem na dobu tří let, Jan Zatloukal, elektromontér, narozený 17. října 1911, byl odsouzen podmíněně k trestu žaláře na dobu čtrnácti dní s odkladem na dobu tří let, Jan Hanousek, čeledín, narozený 25. ledna 1883, byl odsouzen podmíněně k trestu žaláře na dobu čtrnácti dní s odkladem na dobu tří let, Rudolf Matečka, zámečnický, 20. ledna 1912, byl odsouzen podmíněně k trestu žaláře na dobu čtrnácti dní s odkladem na dobu tří let, František Talavášek, zedník, narozený 8. února 1906, byl odsouzen podmíněně k trestu žaláře na dobu čtrnácti dní zostřeného jedním postem s odkladem na dobu tří let, František Inderka, holičský pomocník, narozený 23. března 1913, byl odsouzen podmíněně k trestu žaláře na dobu čtrnácti dní s odkladem na dobu tří let. Všem odsouzeným

byla vyslovena povinnost k náhradě nákladů řízení podle § 389 tr. ř. a ztráta volebního práva ve smyslu zákona č. 75/1919 Sb.

Alois Březovský podal zmateční stížnost a následným rozsudkem byl osvobozen, neboť skutek, za který byl odsouzen, dle výpovědí svědků ve skutečnosti nespáchal.

7.1.22 Spis č. j. Tk VI 1532/31⁵⁷

Spis byl založen na základě trestního oznámení. Spis obsahuje zápisy svědeckých výpovědí a výpovědí obžalovaných. Obžalovaný Adolf Ryška, soukromník, narozený 6. ledna 1880 a Jan Kočí, rolník, narozený 16. března 1882 spáchali zločin smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. Oba obžalovaní se v průběhu řízení střídavě přiznávali a popírali svou vinu.

Adolf Ryška byl na základě svědeckých výpovědí shledán vinným a podle § 130 tr. z. a s přihlédnutím k § 35 tr. z. podmíněně odsouzen na dobu tří měsíců těžkého žaláře zostřeného jedním postem měsíčně s odkladem tři roky, Jan Kočí byl shledán vinným a podle § 130 tr. z. a s přihlédnutím k § 35 tr. z. podmíněně odsouzen na dobu jednoho měsíce žaláře zostřeného jedním postem. Odsouzeným byla vyslovena povinnost k náhradě nákladů řízení podle § 389 tr. ř. a ztráta volebního práva ve smyslu zákona č. 75/1919 Sb. Vrchní soud v Brně vyhověl následnému odvolání veřejného žalobce a Adolf Ryška byl odsouzen ke čtyřem měsícům těžkého žaláře zostřeného a doplněného jedním postem měsíčně nepodmíněně, neboť Krajský soud v Olomouci opomněl při výměře trestu skutečnost, že Adolf Ryška Jana Kočího sváděl k páčání skutku a neměl vzhledem k opakovanosti za to, že by se bez výkonu trestu polepšil. Žádosti Adolfa Ryšky o milost nebylo vyhověno.

7.1.23 Spis č. j. Tk VI 2452/31⁵⁸

Spis obsahuje pouze protokol o místním ohledání a slyšení znalců a zpětvzetí obžaloby na Ladislava Hynara, učitele v penzi, narozeného 26. května 1882. Posudek uvádí, že povaha a chování nejsou přiměřené jeho vzdělání, mívá velké mezery v paměti, trpí alkoholismem a není duševně normální. Obžaloba byla vzata zpět na podkladě tohoto posudku.

⁵⁷ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 3640, sp. zn. Tk VI 1532/31.

⁵⁸ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 3743, sp. zn. Tk VI 2452/31.

7.1.24 Spis č. j. Tk VI 1244/32⁵⁹

Spis obsahuje pouze protokol o hlavním přelíčení, během kterého byli shledáni vinnými obžalovaní Stanislav Maxa, dělník, narozený 1. května 1913 ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z., přestupku potulky podle § 1 z. č. 117/1927 Sb. z. a n. a přestupku krádeže podle § 460 tr. z., který byl odsouzen k nepodmíněnému trestu těžkého žaláře na dobu pěti měsíců zostřeného a doplněného jedním postem měsíčně podle § 130 tr. z. s přihlédnutím k § 35 tr. z., a Emanuel Vysloužil, zahradnický dělník, narozený 24. března 1884 ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z., který byl odsouzen k nepodmíněnému trestu těžkého žaláře na dobu sedmi měsíců zostřeného a doplněného jedním postem měsíčně podle § 130 tr. z. a § 55 tr. z. Odsouzeným byla vyslovena povinnost k náhradě nákladů řízení podle § 389 tr. ř. a ztráta volebního práva ve smyslu zákona č. 75/1919 Sb. Od obžaloby byl osvobozen František Emmer dle § 259 odst. 2 tr. z. Přitěžujícími okolnostmi byli recidiva a opakování. Polehčující okolností byl věk pod dvacet let a doznání u odsouzeného Maxe.

7.1.25 Spis č. j. Tk VII 2694/32⁶⁰

Spis obsahuje několik zápisů z výslechů obviněných, ve kterých popírají vinu. Štěpán Novotný, kaplan, narozený 12. prosince 1883, byl obviněný ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z., a Miroslav Adamec, šofér, narozený 25. října 1911, byl obviněný ze spáchání zločinu vydírání podle § 98 odst. 1 písm. b) tr. z. Dalším obviněným byl mladistvý František Krejčí, proti kterému byl podán separátní návrh a obsahem spisu jsou pouze jeho výpovědi. Spis samotný není v evidenci fondu Zemského archivu v Opavě, pobočka Olomouc.

Miroslav Adamec byl uznán vinným tím, že ublížením na cti vyhrožoval Štěpánu Novotnému, aby z něj vylákal peníze, za což byl odsouzen dle § 100 tr. z. a § 55 tr. z. k nepodmíněnému trestu těžkého žaláře v trvání dvou měsíců zostřeného a doplněného jedním postem měsíčně, neboť měl soud za prokázané, že Štěpána Novotného vydíral ublížením na cti na základě výpovědí svědků a obžalovaných a smének. Polehčující okolností bylo částečné doznání, přitěžující okolností bylo opakování. Byla mu vyslovena povinnost k náhradě nákladů řízení podle § 389 tr. ř. a ztráta volebního práva ve smyslu zákona č. 75/1919 Sb. Štěpán

⁵⁹ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 3924, sp. zn. Tk VI 1244/32.

⁶⁰ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4109, sp. zn. Tk VII 2694/32.

Novotný byl od obžaloby osvobozen, neboť výpovědi Františka Krejčího, se kterým měl páchat smilstvo, soud neuvěřil pro jeho nevěrohodnost vzhledem k duševní méněcennosti a pobytům v ústavech pro choromyslné a následným střídavým odvoláváním výpovědi a vzhledem k tomu, že ani on nebyl senátem pro mládež uznán vinným ze zločinu smilstva proti přírodě a byl osvobozen.

7.1.26 Spis č. j. Tk VI 1195/33⁶¹

Kamil Sedecký, dělník, narozený 18. dubna 1900, byl obžalován ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě podle § 8, 129 odst. 1 písm. b) tr. z. na dvou pacientech, z toho jedním spícím, coby ošetřovatel v nemocnici.

Na základě svědeckých výpovědí oněch pacientů a částečného doznání mu byl uložen podmíněný trest žaláře v délce šesti týdnů s odkladem na dobu tří let za spáchání z části dokonatého, z části nedokonatého, zločinu smilstva proti přírodě s osobou stejného pohlaví. Byla mu vyslovena povinnost k náhradě nákladů řízení podle § 389 tr. ř. a ztráta práva volebního podle z. č. 75/1919 Sb. z. a n. Polehčujícími okolnostmi bylo částečné doznání, zachovalost a částečně zůstalo u pokusu, přitěžující okolností byla četnost útoků. Odsouzený ve zkušební době nebyl odsouzen za žádný trestný čin.

Spis obsahuje třicet listů.

7.1.27 Spis č. j. Tk VII 1527/33⁶²

Spis je veden proti Robertu Chramostovi, obchodníkovi s cukrovinkami, narozenému 15. března 1893, neboť byl obžalován ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. se dvaceti osobami ve věku do čtrnácti let a přestupku podle § 516 tr. z., neboť zločin byl spáchán na místě veřejnosti přístupném, a tedy mravopočestnost a stydlivost urazil hrubě a způsobem budícím veřejné pohoršení. Krajský soud v Olomouci jej po hlavním přelíčení uznal vinným a byl odsouzen dle § 130 tr. z. se zřetelem k § 35 tr. z. nepodmíněně do těžkého žaláře na patnáct měsíců, zostřeného jedním postem čtvrtletně. Byla mu vyslovena povinnost k náhradě nákladů řízení podle § 389 tr. ř. a ztráta volebního práva ve smyslu zákona č. 75/1919 Sb. Polehčující okolností bylo doznání, přitěžující okolností byla konkurence

⁶¹ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4274, sp. zn. Tk VI 1195/33.

⁶² Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4317, sp. zn. Tk VII 1527/33.

zločinu s přestupkem, opakování trestných činů, útok na více osobách a že trestný čin byl páchan po dlouhou dobu. Odsouzen byl na základě výpovědi obětí a svědků a doznání.

7.1.28 Spis č. j. Tk VI 2439/33⁶³

Spis je veden proti třinácti ženám a dvěma mužům pro spáchání zločinu smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. Hermína Dostálová byla vyloučena k samostatnému stíhání z důvodu neznámého pobytu a spis je veden pod č. j. Tk VI 1224/34⁶⁴. Obžalovaní, kteří byli uznáni vinnými, se dílem přiznali, a dílem byla vina prokázána svědectvími ostatních obžalovaných a svědků.

Anna Prokopová, dělnice bez zaměstnání, narozená 14. května 1905, byla uznána vinnou ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z., zločinu nedokonaného svádění ke zločinu smilstva proti přírodě dle § 9, 129 odst. 1 písm. b) tr. z., zločinu spoluviny na zločinu nadřžování k zločinstvům dle § 214 tr. z., přečinu urážky církve dle § 303 tr. z., neboť skutek byl spáchán na hřbitově a přestupku dle § 516, neboť skutek byl spáchán na místě veřejnosti přístupném a mravopočestnost a stydlivost hrubě a způsobem budícím veřejné pohoršení urazili, za což byla odsouzena k nepodmíněnému těžkému žaláři v trvání pěti měsíců, zostřeného a doplněného pěti posty.

Marie Pumprlová, služebná bez zaměstnání, narozená 27. června 1906, byla uznána vinnou ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a přestupku dle § 516, neboť skutek byl spáchán na místě veřejnosti přístupném a mravopočestnost a stydlivost hrubě a způsobem budícím veřejné pohoršení urazili, za což byla odsouzena k nepodmíněnému těžkému žaláři v trvání čtyř měsíců, zostřeného jedním postem.

Ludmila Herzigová, služebná bez zaměstnání, narozená 24. března 1915, byla uznána vinnou ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a přestupku hrubé a veřejné pohoršení působící urážky mravopočestnosti nebo stydlivosti dle § 516, za což byla odsouzena k nepodmíněnému těžkému žaláři v trvání čtyř týdnů, zostřeného jedním postem.

Anežka Pavlasová, služebná bez zaměstnání, narozená 7. května 1908, byla uznána vinnou ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a přestupku hrubé a veřejné pohoršení působící urážky mravopočestnosti nebo stydlivosti dle § 516, za což byla

⁶³ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4443, sp. zn. Tk VI 2439/33.

⁶⁴ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4736, sp. zn. Tk VI 1224/34.

odsouzena k nepodmíněnému těžkému žaláři v trvání čtyř týdnů, zostřeného a doplněného jedním postem.

Marie Černišová, soukromnice, narozená 31. ledna 1912, byla uznána vinnou ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a přestupku hrubé a veřejné pohoršení působící urážky mravopochestnosti nebo stydlivosti dle § 516, za což byla odsouzena k podmíněnému těžkému žaláři v trvání dvou měsíců, zostřeného dvěma posty, se zkušební dobou tři roky.

Filomena Sychrová, dělnice bez zaměstnání, narozená 28. srpna 1904, byla uznána vinnou ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a přestupku hrubé a veřejné pohoršení působící urážky mravopochestnosti nebo stydlivosti dle § 516, za což byla odsouzena k nepodmíněnému těžkému žaláři na čtyři týdny, zostřeného a doplněného jedním postem.

Filomena Čouková, posluhovačka, narozená 17. května 1900, byla uznána vinnou ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z., zločinu spoluviny na zločinu nadržování k zločinstvům dle § 214 tr. z. a přestupku hrubé a veřejné pohoršení působící urážky mravopochestnosti nebo stydlivosti dle § 516, za což byla odsouzena k nepodmíněnému těžkému žaláři na jeden měsíc, zostřeného a doplněného jedním postem.

Františka Spáčilová, číšnice, narozená 23. ledna 1912, byla uznána vinnou ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a přestupku hrubé a veřejné pohoršení působící urážky mravopochestnosti nebo stydlivosti dle § 516, za což byla odsouzena k nepodmíněnému těžkému žaláři na čtyři týdny, zostřeného a doplněného jedním postem.

Žofie Pavlíková, služebná, narozená 29. září 1913, byla uznána vinnou ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a přestupku hrubé a veřejné pohoršení působící urážky mravopochestnosti nebo stydlivosti dle § 516, za což byla odsouzena k nepodmíněnému těžkému žaláři na tři týdny, zostřeného jedním postem.

Ludmila Cetkovská, služebná, narozená 10. března 1911, byla uznána vinnou ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z., zločinu spoluviny na zločinu nadržování k zločinstvům dle § 214 tr. z. a přestupku hrubé a veřejné pohoršení působící urážky mravopochestnosti nebo stydlivosti dle § 516, za což byla odsouzena k nepodmíněnému těžkému žaláři na tři týdny, zostřeného a doplněného jedním postem.

Andělín Šimíček, ředitel advokátní kanceláře, narozený 20. srpna 1878, byl uznán vinným ze spáchání zločinu spoluviny na zločinu smilstva proti přírodě dle § 5, 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a přestupku hrubé a veřejné pohoršení působící urážky mravopochestnosti nebo stydlivosti

dle § 516, za což byl odsouzen k nepodmíněnému těžkému žaláři na pět měsíců, zostřené a doplněné pěti posty.

Max Weiss, kožešník, narozený 14. července 1895, byl uznán vinným ze spáchání zločinu spoluviny na zločinu smilstva proti přírodě dle § 5, 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a přestupku hrubé a veřejné pohoršení působící urážky mravopočestnosti nebo stydlivosti dle § 516, za což byl odsouzen k podmíněnému těžkému žaláři v době trvání třech týdnů, zostřené a doplněné jedním postem, se zkušební dobou dva roky.

Všem byla vyslovena povinnost k náhradě nákladů řízení podle § 389 tr. ř. a ztráta volebního práva ve smyslu zákona č. 75/1919 Sb. Dvě ženy byly osvobozeny od obžaloby, neboť pro jejich odsouzení nebyl dostatek důkazů. Po zmateční stížnosti podané vrchním prokurátorem byl výrok o trestu Marie Černišové změněn tak, že byla odsouzena k nepodmíněnému těžkému žaláři na tři měsíce, zostřené a doplněné třemi posty, neboť bylo prokázáno, že v minulosti již tento trestný čin spáchala a byla za něj odsouzena.

7.1.29 Spis č. j. Tk VI 736/34⁶⁵

Obžalovanými jsou Josef Novotný, zedník, narozený 20. února 1885, otec Františka Novotného, holičského pomocníka, narozeného 16. září 1914 a Hedvika Novotná, v domácnosti, narozená 6. ledna 1890, manželka Josefa Novotného a matka Františka Novotného. Spis byl založen na základě doznání Františka Novotného ke spáchání smilstva proti přírodě, tedy se svým otcem, kdy otec jej k tomu svedl.

Josef Novotný byl shledán vinným ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a zločinu svedení ke smilstvu dle § 132 tr. z., neboť svedl osobu svěřenou jeho dohledu a vychování k vykonání smilného činu. František Novotný byl shledán vinným ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a zločinu zprznění krve dle § 131 tr. z., Hedvika Novotná byla shledán vinným ze spáchání zločinu zprznění krve dle § 131 tr. z. a zločinu svedení ke smilstvu dle § 132 tr. z. Všichni obžalovaní se ke skutku v průběhu výslechů postupně doznali. Byli odsouzeni dle § 130, 133 a § 34, 55 tr. z. k trestu těžkého žaláře na tři měsíce, který měli otec a matka zostřen a doplněn jedním postem měsíčně. Matce byl trest uložen podmíněně se zkušební dobou na tři roky, během které se osvědčila a trest nebyl vykonán. Polehčujícími okolnostmi bylo doznání a zachovalost, u matky duševní méněcennost, u syna věk pod dvacet let a svedení. Odsouzeným byla vyslovena povinnost

⁶⁵ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4670, sp. zn. Tk VI 736/34.

k náhradě nákladů řízení podle § 389 tr. ř. a ztráta volebního práva ve smyslu zákona č. 75/1919 Sb.

7.1.30 Spis č. j. Tk VI 1224/34⁶⁶

Spis je vedený proti Hermíně Dostálové, služebné bez zaměstnání, narozené č. června 1902, po vyloučení ze spisu č. j. Tk VI 2439/33⁶⁷ pro nedostavení se k soudu a neprokázání doručení předvolání. Hermína Dostálová byla obžalována ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. spáchaném opakovaně v roce 1932. Obžalovaná vinu doznala.

Krajský soud uznal obžalovanou vinnou ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a přestupku podle § 516 tr. z., neboť zločin byl spáchán na místě veřejnosti přístupném, a tedy mravopočestnost a stydlivost urazila hrubě a způsobem budícím veřejné pohoršení a byla podle § 130, § 35 a § 265 tr. z. odsouzena k jednomu týdnu těžkého žaláře nepodmíněně zostřeného jedním postem, který ale byl odpykán vazbou. Polehčujícími okolnostmi bylo úplné doznání a vyjevení dalších spolupachatelů, přitěžující okolností byla konkurence s přestupkem. Byla jí vyslovena ztráta volebního práva ve smyslu zákona č. 75/1919 Sb., neboť skutek byl spáchán z pohnutek nízkých a nečestných.

7.1.31 Spis č. j. Tk VI 1503/34⁶⁸

Obsahem spisu je pouze protokol o hlavním přelíčení probíhající u Krajského soudu v Olomouci, kdy obžalovanými byli Štefan Kostelníček, akademický malíř, narozený 14. února 1900 a Rudolf Kovalovský, natěrač, narozený 26. července 1914.

Během hlavního líčení byli oba uznáni vinnými z opětovného spáchání smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. na základě svědeckých výpovědí a doznání Rudolfa Kovalovského u policie, ačkoliv své doznání později odvolal. Štěpán Kostelníček byl odsouzen k nepodmíněnému trestu těžkého žaláře v trvání pěti týdnů, zostřeného a doplněného dvěma posty, Rudolf Kovalovský byl odsouzen k nepodmíněnému trestu těžkého žaláře v trvání tří týdnů, zostřeného a doplněného jedním postem. Oběma odsouzeným byla vyslovena ztráta volebního práva podle z. č. 75/1919 Sb. z. a n.

⁶⁶ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4736, sp. zn. Tk VI 1224/34.

⁶⁷ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4443, sp. zn. Tk VI 2439/33.

⁶⁸ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4781, sp. zn. Tk VI 1503/34.

7.1.32 Spis č. j. Tk VI 249/35⁶⁹

Spis obsahuje pouze protokol o hlavním přeličení, ve kterém byli obžalovanými z opětovného spáchání smilstva proti přírodě s osobou stejného pohlaví podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. Štěpán Kostelníček, akademický malíř, narozený 14. února 1900, František Chytil, uhlíř, narozený 3. dubna 1887, Karel Holboj, čalounický pomocník, narozený 10. července 1916, František Sosík, krejčovský pomocník, narozený 25. září 1914, Josef Banák, dělník bez zaměstnání, narozený 15. října 1911 a Josef Šimara, dělník, narozený 14. března 1910, byl obžalován ze spoluviny na zločinu smilstva podle § 5, 129 odst. 1 písm. b) tr. z. Štěpán Kostelníček a František Chytil byli navíc obžalováni ze spáchání přestupku proti veřejné mravopoctnosti podle § 516 tr. z.

Všichni obžalovaní byli uznáni vinnými z výše uvedených protiprávních činů na základě doznání a svědeckých výpovědí. Štěpán Kostelníček byl odsouzen k nepodmíněnému trestu těžkého žaláře v trvání pěti měsíců, zostřeného a doplněného jedním postem měsíčně, František Chytil byl odsouzen k podmíněnému trestu těžkého žaláře v trvání šesti týdnů, zostřeného a doplněného jedním postem dvoutýdenně, František Holboj byl odsouzen k podmíněnému trestu těžkého žaláře v trvání jednoho měsíce, zostřeného jedním postem, František Sosík byl odsouzen k podmíněnému trestu těžkého žaláře v trvání jednoho měsíce, zostřeného jedním postem, Josef Banák byl odsouzen k podmíněnému trestu těžkého žaláře v trvání jednoho měsíce, zostřeného jedním postem, Josef Šimara byl odsouzen k nepodmíněnému trestu těžkého žaláře v trvání pěti neděl, zostřeného a doplněného dvěma posty. U podmíněných trestů byl výkon trestu odložen na dobu tří let. Všem odsouzeným byla vyslovena ztráta volebního práva podle z. č. 75/1919 Sb. z. a n., neboť dle soudu jednali z pohnutek nízkých a nečestných. Všichni odsouzení byli povinni společně a nerozdílně nahradit náklady trestního řízení. Polehčujícími okolnostmi bylo doznání, přitěžujícími okolnostmi bylo opakování a recidiva u Štěpána Kostelníčka

Štěpán Kostelníček byl osvobozen dle § 259 odst. 2 tr. ř. od obžaloby ze spáchání přestupku ohrožení zdraví pohlavními nemocemi z nedbalosti podle § 18 odst. 1 z. č. 241/1922 Sb. z. a n., neboť znalci uvedli, že není možné s jistotou říct, že byl nákazy schopen, a soud vyhodnotil, že ani on si nemohl být vědom, že může šířit nákazu.

⁶⁹ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4988, sp. zn. Tk VI 249/35.

7.1.33 Spis č. j. Tk VI 550/35⁷⁰

Spis obsahuje pouze protokol o hlavním přelíčení v trestní věci proti Vilému Kočím, komorníkovi, narozenému 8. března 1888, jejímž předmětem bylo opakované spáchání smilstva proti přírodě s osobou stejného pohlaví dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z.

Obžalovaný doznal vinu a byl odsouzen podle § 130 tr. z. a podle § 54, 55 tr. z. k nepodmíněnému trestu těžkého žaláře na dobu čtrnácti dnů zostřeného a doplněného jedním postem a podle § 389 tr. ř. k náhradě nákladů trestního řízení. Byla vyslovena ztráta volebního práva podle z. č. 75/1919 Sb. z. a n. Polehčujícími okolnostmi bylo doznání a zachovalost, přitěžující okolností bylo opakování.

7.1.34 Spis č. j. Tk VII 677/35⁷¹

Trestní řízení je vedeno proti Františku Neubertovi, dělníkovi nestálého bydliště, narozenému 16. září 1899, který byl obžalován ze spáchání nedokonaného zločinu smilstva proti přírodě podle § 8, 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a ze spáchání zločinu dle § 21 odst. 1 z. č. 50/1923 Sb. z. a n., který spočíval v navádění k dezerci a pomoci při jejím provádění.

Během hlavního přelíčení obžalovaný uvedl, že se cítí vinen. Byl odsouzen k nepodmíněnému trestu těžkého žaláře v délce sedmi měsíců, zostřeného jedním postem měsíčně dle § 130 tr. z. se zřetelem k § 34 tr. z. a za použití § 54 tr. z. Dle z. č. 75/1919 Sb. z. a n. mu byla vyslovena ztráta volebního práva. Dle § 389 tr. ř. byl povinen k náhradě nákladů trestního řízení. Při výměře trestu bylo polehčujícími okolnostmi doznání, duševní zaostalost, sexuální odchylnost a že čin nebyl dokonán, přitěžující okolností byla konkurence dvou zločinů.

7.1.35 Spis č. j. Tk VII 1531/35⁷²

Obžalovanými v tomto spise jsou Josef Röder, varhaník, narozený dne 9. srpna 1899, a František Hradečný, divadelní herec, narozený dne 6. června 1897, z opakovaného spáchání zločinu smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. Josef Röder byl navíc obžalován ze zločinu křivého obvinění podle § 209 tr. z. ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě podle

⁷⁰ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 5015, sp. zn. Tk VI 550/35.

⁷¹ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 5028, sp. zn. Tk VII 677/35.

⁷² Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 5138, sp. zn. Tk VII 1531/35.

§ 129 odst. 1 písm. b) tr. z., který měl být spáchán policejním úředníkem, a přestupku hrubého a veřejného pohoršení působící urážky mravopochestnosti nebo stydlivosti podle § 516 tr. z.

Josef Röder by uznán vinným ze spáchání zločinu křivého obvinění policejního úředníka podle § 209 tr. z. Na základě jeho křivého obvinění probíhalo i prošetřování uvedeného policejního úředníka, ale nebylo shledáno odůvodněným, navíc byla znaleckými posudky u Josefa Rödera zjištěna duševní choroba, kvůli které trpí přeludy, kterým sám věří. Nebylo ale konstatováno, že by pro tuto duševní chorobu byl nepřičetným. Podle § 210 tr. z. za použití § 54 tr. z. byl odsouzen k podmíněnému trestu žaláře na dobu jednoho měsíce se zkušební dobou v délce dvou let a podle § 389 tr. ř. byl povinen nahradit náklady řízení.

Zároveň byli Josef Röder i František Hradečný osvobozeni od obžaloby ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě s osobami téhož pohlaví a Josef Röder ze spáchání přestupku podle § 516 tr. z., neboť dvěma osobami, které podaly svědecké výpovědi, byly osoby, se kterými mělo být smilstvo prováděno, a soud je považoval za nevěrohodné, neboť byly v jejich výpovědích rozpor a dalšími svědeckými výpověďmi bylo zjištěno, že jsou mravně zkažení a je mezi nimi navzájem nepřátelství. Oba obžalovaní byli osvobozeni pro nedostatek důkazů, ale v nálezů Krajského soudu v Olomouci je uvedeno, že podezření proti nim trvá dále.

7.1.36 Spis č. j. Tk VI 407/36⁷³

Spis obsahuje pouze protokol o hlavním přelíčení v trestní věci obžalovaného Františka Ječmínka, zřízence, narozeného 10. prosince 1912, Ladislava Slouky, zámečnického pomocníka, narozeného 15. dubna 1917, Waltera Spielmanna, manipulanta, narozeného 2. srpna 1915, a Heřmana Schwarze, manipulanta, narozeného 9. května 1917. Byli obžalováni ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. opakovaně mezi lety 1934 a 1936.

Během hlavního líčení vypovědělo pět svědků a byla čtena jedna výpověď před policejním orgánem. Dva svědkové vypověděli, že na nich došlo k pokusu o zločin smilstva, čtyři vypověděli, že čin byl dokonán. Proti těmto osobám proti nim nebylo pro nízký věk vedeno trestní řízení. Všichni obžalovaní vypověděli, že nevěděli, že je to trestné, načež byli dotazováni, zda chodili do náboženství, zda znají desatero, a zda ví, k čemu je manželství. Na základě jejich odpovědí soud posoudil, že si byli vědomi, že páchají trestný čin a dále konstatoval, že normálnímu člověku takové jednání nemůže být přirozené a tedy si museli být vědomi trestnosti takového jednání. Dále soud zhodnotil, že jejich výpovědi nejsou pravdivé,

⁷³ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 5359, sp. zn. Tk VI 407/36.

neboť v popírání vědomosti o trestnosti jejich jednání zašli tak daleko, že popírají i znalost desatera.

Obžalovaný František Ječmínek byl odsouzen dle § 130 odst. 1 tr. z. se zřetelem k § 35 tr. z. za použití § 55 tr. z. k nepodmíněnému trestu těžkého žaláře v trvání šesti měsíců zostřeného a doplněného jedním postem měsíčně za spáchání dílem dokonatého a dílem nedokonatého zločinu smilstva proti přirozenosti podle § 8 a § 129 odst. 1 písm. b) tr. z., přestupku proti veřejné mravopověstnosti dle § 516 tr. z. a přestupku vyzývání ke smilstvu dle § 20 odst. 2 z. č. 241/1922 Sb. z. a n. (tedy vyzývání ke smilstvu osobu mladší šestnácti let). Byla vyslovena ztráta práva volebního ve smyslu z. č. 75/1919 Sb. z. a n.

Obžalovaný Ladislav Slouka byl odsouzen dle § 130 odst. 1 tr. z. se zřetelem k § 35 tr. z. za použití § 54 a § 55 tr. z. k podmíněnému trestu těžkého žaláře v trvání tří měsíců zostřeného a doplněného jedním postem měsíčně s odkladem výkonu trestu na dobu tří let za spáchání zločinu smilstva proti přirozenosti podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z., přestupku proti veřejné mravopověstnosti dle § 516 tr. z. a přestupku krádeže dle § 460 tr. z. Byla vyslovena ztráta práva volebního ve smyslu z. č. 75/1919 Sb. z. a n. Dále byl povinen nahradit způsobenou škodu dle svých možností.

Obžalovaný Walter Spielmann byl odsouzen dle § 130 odst. 1 tr. z. se zřetelem k § 35 tr. z. za použití § 54 tr. z. k trestu žaláře v trvání jednoho měsíce s odkladem výkonu trestu na dobu tří let za spáchání zločinu smilstva proti přirozenosti podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a za spáchání přestupku proti veřejné mravopověstnosti dle § 516 tr. z.

Obžalovaný Heřman Schwarz byl odsouzen dle § 130 odst. 1 tr. z. se zřetelem k § 35 tr. z. za použití § 54 tr. z. k trestu žaláře v trvání jednoho měsíce s odkladem výkonu trestu na dobu tří let za spáchání zločinu smilstva proti přirozenosti podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a za spáchání přestupku proti veřejné mravopověstnosti dle § 516 tr. z.

Dle § 389 tr. ř. byli všichni obžalovaní povinni k náhradě nákladů trestního řízení.

7.1.37 Spis č. j. Tk VI 978/36⁷⁴

Obžalovanými v tomto trestním spise jsou Anna Prokopová, dělnice bez zaměstnání, narozená 14. května 1905, Ludmila Trávníčková, služka bez zaměstnání, narozená 29. července 1904 a Filoména Čouková, dělnice bez zaměstnání, narozená 16. května 1900. Jan Cibulka, slévač bez zaměstnání, narozený 2. března 1859, Markéta Formánková, služebná bez zaměstnání, narozená 18. října 1901 a Františka Lajšnerová, služebná bez zaměstnání, narozená

⁷⁴ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 5417, sp. zn. Tk VI 978/36.

16. října 1916, proti kterým bylo taktéž zahájeno trestní řízení, nebyli obžalováni pro nedostatek důkazů. Proti Janu Cibulkovi bylo vedeno trestní řízení pro podezření ze spáchání kuplířství.

Soud na základě svědeckých výpovědí a dopisů nalezených u obžalovaných rozhodl tak, že Anna Prokopová byla vinna tím, že spáchala zločin smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a přestupek hrubé a veřejné pohoršení působící urážky mravopočestnosti podle § 516 tr. z., za což byla odsouzena dle § 130 tr. z. za přihlídnutí k § 35 tr. z. za použití § 54 tr. z. k trestu těžkého žaláře v délce tří měsíců zostřeného jedním postem měsíčně.

Ludmila Trávnicková byla podle rozsudku soudu vinna tím, že spáchala zločin smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a přestupek hrubé a veřejné pohoršení působící urážky mravopočestnosti podle § 516 tr. z., za což byla odsouzena dle § 130 tr. z. za přihlídnutí k § 35 tr. z. za použití § 54 tr. z. k trestu těžkého žaláře v délce jednoho měsíce zostřeného jedním postem za čtrnáct dní.

Filoména Čouková byla vinna tím, že spáchala zločin smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a přestupek hrubé a veřejné pohoršení působící urážky mravopočestnosti podle § 516 tr. z., za což byla odsouzena dle § 130 tr. z. za přihlídnutí k § 35 tr. z. za použití § 55 tr. z. k trestu těžkého žaláře v délce šesti neděl zostřeného jedním postem za čtrnáct dní.

Všem byla vyslovena ztráta práva volebního ve smyslu z. č. 75/1919 Sb. z. a n. Všechny tresty byly nepodmíněné. Polehčujícími okolnostmi bylo doznání, duševní méněcennost, dědičné zatížení a zanedbaná výchova, přitěžujícími okolnostmi bylo opakování, konkurence trestných činů a recidiva.

7.1.38 Spis č. j. Tk VI 677/37⁷⁵

Obžalovanou je Bedřiška Hájková, soukromnice, narozená 13. dubna 1895, a Leopolda Toffolová, kadeřnice bez zaměstnání, narozená 6. října 1903, ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. opakovaně mezi lety 1929 a 1936.

Obě obžalované byly osvobozeny od obžaloby, neboť obhajoba byla budována na doznáních obžalovaných četnictvu a soudu, která si vzájemně odporovala a nekryla se v důležitých skutečnostech. Také byly vyšetřeny lékařkou, která zkonstatovala, že jejich doznáním nelze věřit, neboť vypovídaly v silném rozčilení po dlouho trvajícím výslechu a obě trpí duševní chorobou. Ve spise je také uvedena poznámka, že svědecké výpovědi nelze zajistit pro velkou zámožnost rodiny Bedřišky Hájkové.

⁷⁵ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 5698, sp. zn. Tk VI 677/37.

7.1.39 Spis č. j. Tk XIII 2123/37⁷⁶

Obžalovanými ve spise jsou Cecilie Zbořilová, obchodní příručí, narozená 9. května 1902 a Marie Rozsivalová, zaměstnána v domácnosti své matky, narozená 17. února 1917. Byly obžalovány z toho, že spáchaly smilstvo proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a přestupek proti veřejné mravopochestnosti dle § 516 tr. z. opakovaně mezi zářím 1936 a červencem 1937.

Obžalované byly uznány vinnými z obou trestných činů na základě usvědčení se navzájem a předložení dopisů, které si navzájem psaly. Byly odsouzeny dle § 130 tr. z. přihlížejíc k § 35 tr. z. za použití § 54 a 55 u Cecilie Zbořilové a § 54 u Marie Rozsivalové, k trestu těžkého žaláře v trvání jednoho měsíce zostřené a doplněné jedním postem a obě společně a nerozdílně k náhradě nákladů trestního řízení a byla jim vyslovena ztráta volebního práva ve smyslu z. č. 75/1919 Sb. z. a n. Odsouzení bylo podmíněné s odkladem výkonu trestu na dobu tří let.

7.1.40 Spis č. j. Tk VI 8/38⁷⁷

Předmětem spisu jsou trestné činy smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. a přestupek proti veřejné mravopochestnosti dle § 516 tr. z. spáchané opakovaně Františkem Sekaninou, obuvnickým pomocníkem, narozeným 20. září 1913 a Ladislavem Dokoupilem, zemědělským dělníkem, narozeným 3. září 1914. Soud obžalované uznal vinnými na základě jejich doznání ze spáchání zločinu smilstva proti přirozenosti s osobou téhož pohlaví, ale osvobodil je od obžaloby ze spáchání přestupku proti veřejné mravopochestnosti, neboť smilstvo nebylo způsobilé vzbudit veřejné pohoršení.

František Sekanina byl odsouzen dle § 130 tr. z. za použití § 55 tr. z. k nepodmíněnému trestu těžkého žaláře na čtyři měsíce zostřené a doplněné jedním postem měsíčně.

Ladislav Dokoupil byl odsouzen dle § 130 tr. z. za použití § 54 a § 55 tr. z. k trestu těžkého žaláře na šest týdnů zostřené třemi posty. Trest byl podmíněný se zkušební dobou stanovenou na tři roky. Společně a nerozdílně byli povinni k náhradě nákladů trestního řízení. Oběma byla vyslovena ztráta volebního práva ve smyslu z. č. 75/1919 Sb. z. a n.

⁷⁶ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 5884, sp. zn. Tk XIII 2123/37.

⁷⁷ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 5884, sp. zn. Tk VI 8/38.

7.1.41 Spis č. j. Tk XIII 38/38⁷⁸

Trestní spis se týká zločinu křivého svědectví dle § 197, § 199 písm. a) tr. z, které mělo spočívat ve svědecké výpovědi ohledně spáchání zločinu smilstva proti přírodě. Tímto spisem se dále nebudu zabývat, neboť se samotným trestným činem smilstva proti přírodě s osobou stejného pohlaví nemá přímou souvislost.

7.1.42 Spis č. j. Tk VII 877/38⁷⁹

Spis je veden v trestní věci zločinu smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. spáchaného Janinou Mokosiákovou, služebnou, narozenou 11. dubna 1900, Ludmilou Bláhovou, služebnou, narozenou 13. srpna 1912 a Evou Hutírovou, služebnou, narozenou 26. prosince 1909, z čehož je soud uznal vinnými na základě svědeckých výpovědí a doznání jedné z nich.

Byly odsouzeny dle § 130 tr. z. za použití § 54 a § 55 tr. z. Janině Mokosiákové byl vyměřen trest těžkého žaláře v délce tří měsíců zostřeného jedním postem měsíčně, Ludmila Bláhová byla odsouzena k trestu těžkého žaláře na dobu jednoho měsíce zostřeného a doplněného jedním postem, Evě Hutírové byl vyměřen trest těžkého žaláře na dobu jednoho měsíce zostřeného a doplněného jedním postem. Všechny tresty byly podmíněné s odkladem výkonu trestu v délce tří let. Všem byla stanovena povinnost k náhradě nákladů řízení dle § 389 t. ř. a vyslovena ztráta práva volebního ve smyslu z. č. 75/1919 Sb. z. a n.

7.2 Souhrnně k výzkumné části

Předmětem této kapitoly bude vyhodnocení obsahu spisů jako celku. Co se týče prošetřovaných osob, bude pro mě důležitým faktorem pohlaví, věk, zhodnotím i zaměstnání prošetřovaných osob, nebo zda vůbec byli zaměstnaní. Následně se budu věnovat vydaným rozsudkům a uděleným trestům v případě odsuzujících rozsudků. Nakonec vyhodnotím, zda v rozmezí let 1918 a 1938 došlo k posunu v tehdejší vnímání společenské škodlivosti zločinu smilstva proti přírodě s osobou stejného pohlaví, jehož výsledkem by byla změna v přístupu soudu k nutnosti trestního stíhání, odsuzování a ukládání trestů, případně k jejich výměře.

⁷⁸ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 6017, sp. zn. Tk XIII 8/38.

⁷⁹ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 6017, sp. zn. Tk XIII 8/38.

7.2.1 Pohlaví prošetřovaných osob

Osobami prošetřovanými ze spáchání zločinu smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z. byli zejména muži, z celkového počtu sto třiceti dvou prošetřovaných osob se jednalo o sto čtyři muže.⁸⁰ Z dvaceti osmi žen se navíc ve větším měřítku než u mužů jednalo o projev homosexuality v souvislosti s poskytováním sexuálních služeb a nikoliv o projev přitažlivosti ke stejnému pohlaví u daného člověka. Zjištění procenta lidí ve společnosti s jinou než heterosexuální sexualitou je složité a výsledky jsou v různých výzkumech odlišné. Dle výzkumu, kterého se účastnilo 71 190 dospělých mužů a 117 717 dospělých žen je v populaci 93,2 % mužů a 86,8 % žen, které se označují jako zcela heterosexuální.⁸¹ Pokud bychom brali tento výsledek jako určující, pak lze mít za to, že v období první republiky byli homosexuální muži stíháni s větší horlivostí než ženy buď proto, že svou homosexualitu více projevovali, nebo společnost více odsuzovala právě homosexuální styk mezi muži.

7.2.2 Počet prošetřovaných osob v jednom spisu

Oproti původnímu předpokladu, že bude pravidlem, že budou v každém spise zároveň prošetřovány dvě osoby, byly v jednom spise průměrně prošetřovány čtyři osoby.

Stejnou měrou byly ve spise prošetřovány jedna osoba a dvě osoby, oba případy se vyskytly jedenáctkrát, tři osoby sedmkrát, čtyři osoby třikrát, pět osob jedenkrát, šest osob dvakrát, čtrnáct osob jedenkrát a patnáct osob čtyřikrát.⁸² Průměr čtyř osob byl oproti předpokladu vyšší také proto, že jej výrazně zvýšila trestní stíhání, při kterých bylo vyšetřováno čtrnáct a více osob, což jsem před výzkumem samotným neočekávala a byla jsem překvapena tím, jak rozsáhlá vyšetřování byla kvůli tomuto trestnému činu prováděna.

7.2.3 Věk prošetřovaných osob

Průměrný věk prošetřovaných osob byl dvacet devět let. Průměrný věk mužů byl dvacet devět let, stejně tak byl průměrný věk žen dvacet devět let, u žen byl ale průměrný věk přibližně o dva měsíce nižší. Nutno ale poznamenat, že mužský průměrný věk výrazně snižovaly

⁸⁰ viz Přílohy, graf č. 1

⁸¹ BAILEY, Michael a kol. Sexual Orientation, Controversy, and Science. *Psychological Science in the Public Interest*, 2016, roč. 17, č. 2, s. 54.

⁸² viz Přílohy, graf č. 2

hromadně prošetřované osoby z řad učňů a studentů, zejména se jednalo o spis č. j. Tk VII 1487/29⁸³ a spis č. j. Tk VI 420/31⁸⁴, kdežto u žen nebylo tak výrazné věkové rozpětí.

7.2.4 Zaměstnání prošetřovaných osob

Co se týče zaměstnání prošetřovaných osob, není mezi nimi výrazná souvislost. Snad jen, že ženy byly častěji bez zaměstnání, než muži, a to buď z důvodu toho, že byly ženami v domácnosti, nebo se živily poskytováním sexuálních služeb a původnímu zaměstnání se nevěnovaly, pouze bylo uváděno ve spisu. Homosexuální chování bylo trestáno i v případech, kdy k jejímu projevu docházelo právě v souvislosti s poskytováním sexuálních služeb, samotná sexuální orientace vyšetřována nebyla. To, že ženy stíhané pro projevy homosexuality, byly častěji bez zaměstnání, je jev pochopitelný vzhledem ke zkoumanému období a v rámci tématu diplomové práce mu nepřikládám podstatnou váhu.

Častým jevem bylo stíhání projevů homosexuality na půdě škol a učilišť, kdy docházelo ke stíhání většího počtu osob najednou.

7.2.5 Podání obžaloby

Obžaloba nebyla podána na pět osob z celkových sto třiceti dvou osob⁸⁵, a to z důvodu nedostatečných podkladů k jejímu podání, nebo byla u prošetřované osoby zjištěna nepřítomnost, a bylo od podání obžaloby upuštěno.

7.2.6 Rozsudek, souběh deliktů

Rozsudky Krajského soudu v Olomouci byly osvobozující, odsuzující, částečně osvobozující i odsuzující, nebo došlo ohledně konkrétní osoby k vyloučení k samostatnému stíhání nebo sloučení do jiného spisu. Ze sto dvaceti sedmi rozsudků bylo sto šest pouze odsuzujících a sedmnáct pouze osvobozujících. Ve čtyřech případech byl obžalovaný odsouzen pro spáchání zločinu, který je předmětem mé diplomové práce, ale zároveň byl osvobozen od obžaloby ze spáchání jiného protiprávního činu.⁸⁶ U jednoho z těchto čtyř případů byla podána spolu s obžalobou ze spáchání smilstva proti přírodě dle § 129 odst. 1 písm. b) tr. z.

⁸³ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2998, sp. zn. Tk VII 1487/29.

⁸⁴ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 3483, sp. zn. Tk VI 420/31.

⁸⁵ viz Přílohy, graf č. 3

⁸⁶ viz Přílohy, graf č. 4

i obžaloba ze spáchání smilstva proti přírodě podle § 129 odst. 1 písm. a), tj. se zvířaty. Zde byl vydán rozsudek jak odsuzující, tak osvobozující ohledně spáchání smilstva proti přírodě se zvířaty.⁸⁷ V dalším případě byla navíc podána i obžaloba ze spáchání přestupku ohrožení zdraví pohlavními nemocemi podle § 18 odst. 1 z. č. 241/1922 Sb. z. a n., ohledně které byl vydán osvobozující rozsudek na základě znaleckých posudků, které obsahovaly tvrzení, že není jisté, že byl obžalovaný nákazy schopen, a soud následně vyhodnotil, že ani obžalovaný si tedy nemohl být vědom toho, že mohl šířit nákazu.⁸⁸ V jednom ze spisů byl u obou dvou obžalovaných vysloven odsuzující i osvobozující rozsudek, osvobozující byl ohledně obžaloby ze spáchání přestupku proti veřejné mravopoctnosti podle § 516 tr. z., neboť smilstvo obžalovanými spáchané nebylo způsobilé vzbudit veřejné pohoršení.⁸⁹

Spolu se smilstvem proti přírodě s osobou stejného pohlaví byly vyšetřované osoby v některých případech obžalovány i ze spáchání přestupku proti veřejné mravopoctnosti podle § 516 tr. z., a to v třiceti šesti případech. Dále byly navíc obžalovány ze spáchání zločinu nadřování zločinu ukrýváním podle § 214 tr. z. čtyřikrát, zločinu svedení ke smilstvu dle § 132 tr. z. dvakrát, zločinu vydírání podle § 98 tr. z. dvakrát, přestupku a přečinu ohrožení zdraví pohlavními nemocemi podle § 18 odst. 1 z. č. 241/1922 Sb. z. a n. dvakrát, kdy rozdíl mezi přestupkem a přečinem byl v míře zavinění (přestupek byl spáchán z nedbalosti, přečin měl být spáchán vědomě), přestupku krádeže mírnějšího druhu podle § 460 tr. z. dvakrát, zločinu zprznění krve dle § 131 tr. z. jednou, zločinu svádění k vojenským zločinům podle § 21 odst. 1 z. č. 50/1923 Sb. z. a n. jednou, zločinu na cti utrhání dle § 209 tr. z. jednou, přečinu urážky církve dle § 303 tr. z. jednou, přestupku vyzývání ke smilstvu dle § 20 odst. 2 z. č. 241/1922 Sb. z. a n. jednou.⁹⁰

7.2.7 Trest

Ve sto deseti odsuzujících rozsudcích byly vyměřeny tresty jak podmíněné, tak nepodmíněné. Podmíněný trest byl uložen v padesáti devíti případech, nepodmíněný v padesáti jedna případech.⁹¹ Nejdelším uloženým trestem byl nepodmíněný trest v délce trvání pěti let, který byl navíc zostřen jedním půstem každého čtvrt roku. Jednalo se o případ, kdy zároveň

⁸⁷ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2443, sp. zn. Tk VI 1383/27.

⁸⁸ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4988, sp. zn. Tk VI 249/35.

⁸⁹ Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 5884, sp. zn. Tk VI 8/38.

⁹⁰ viz Přílohy, graf č. 5

⁹¹ viz Přílohy, graf č. 6

došlo k přečinu ohrožení zdraví pohlavními nemocemi podle § 18 z. č. 241/1922 Sb. z. a n. Dá se říct, že takováto délka trestu byla spíše výjimečná, protože nepodmíněné tresty byly jinak stanoveny průměrně v délce trvání tři a půl měsíce.

Uložený trest odnětí svobody byl u sedmdesáti odsouzených zostřen trestem půstu a tvrdého lože podle § 19 z. č. 117/1852 ř. z. Trest půstu byl uložen celkem sedmdesátkrát v různých opakováních v závislosti na délce trvání trestu odnětí svobody, nejčastěji jedenkrát měsíčně, a to celkem třicet devětkrát, ale také například jedenkrát týdně nebo čtvrtletně. Trestanec byl v těchto dnech dle § 20 z. č. 117/1852 ř. z. držen jen o vodě a chlebu. Trest tvrdého lože byl uložen v pěti případech a dle § 21 z. č. 117/1852 ř. z. spočíval v tom, že trestanec měl k dispozici lože pouze s tvrdými deskami.⁹²

Odsouzeným byla v mnoha případech vyslovena i ztráta volebního práva jako postup dle § 3 odst. 4 z. č. 75/1919 Sb. z. a n. Soudem bylo v těchto případech také konstatováno, že trestný čin byl spáchán z pohnutek nízkých a nečestných, což také naznačuje, jak byly projevy homosexuality vnímány zákonodárcem a mocí soudní. Ke ztrátě volebního práva vedle uloženého trestu došlo v sedmdesáti osmi případech ze sto desíti uložených trestů.⁹³

7.2.8 Vývoj trestání

Ze zdrojů dostupných v Zemském archivu v Opavě, pobočce v Olomouci, nelze jednoznačně určit, zda mělo odsuzování nebo osvobozování v průběhu první republiky spíše rostoucí nebo klesající tendenci. Nejvíce odsuzujících rozsudků bylo vydáno v roce 1929, celkem dvacet tři rozsudků, následuje rok 1931 se sedmnácti odsuzujícími rozsudky. V těchto letech nebyl vydán ani jeden osvobozující rozsudek. Nárůst odsouzení lze sledovat spíše ve druhé polovině první republiky, soustavná rostoucí tendence bez propadů zde ale chybí. Nejvíce osvobozujících rozsudků bylo vydáno v roce 1927, celkem se tak stalo v šesti případech.⁹⁴

⁹² viz Přílohy, graf č. 7

⁹³ viz Přílohy, graf č. 8

⁹⁴ viz Přílohy, graf č. 9

8 Závěr

Obsahem mé práce v první části bylo vymezení pojmu homosexualita a pojmů s ním souvisejících, následně jsem nastínila vývoj trestnosti homosexuality od prvních zmínek o homosexualitě, přes zákony mající působnost na českém území, které upravovaly trestnost a způsob trestání homosexuálního chování, až po její dekriminální. Tato část měla za cíl seznámit čtenáře s tématem mé diplomové práce, nastínit historické tendence v oblasti trestání homosexuálních projevů a jevila se mi jako nezbytná s ohledem na část druhou. Druhá část obsahuje výzkum prošetřování a rozhodovací praxe Krajského soudu v Olomouci v období první republiky. Výzkumná činnost probíhala v Zemském archivu v Opavě, pobočce v Olomouci, studiem soudních spisů Krajského soudu v Olomouci, kdy jsem si za zkoumané období zvolila období let 1918 – 1938, tedy období první republiky.

V první části jsem největší pozornost věnovala zákonu č. 117/1852 ř. z., trestní zákon o zločinech, přečinech a přestupcích, neboť se jednalo o zákon platný v období první republiky, kterou jsem se zabírala ve druhé, výzkumné části. Podle tohoto zákona bylo homosexuální chování stíháno a trestáno způsobem, který si v současnosti jen těžko dokážeme představit. V tomto období se také ozývalo volání po odrestnění homosexuality, které ale nebylo vyslyšeno, a následně bylo zcela přehlušeno druhou světovou válkou, kdy jakákoliv debata směřem k zrovnoprávnění homosexuálů byla nemožná.

Podstata výzkumné části spočívala v rozboru jednotlivých spisů a výňatku parametrů, které jsem následně analyzovala a vyvodila z nich závěry popsané v příslušných kapitolách. Zkoumání archivních materiálů prokázalo skutečnost uvedenou v první části, tedy že v období první republiky bylo homosexuální chování v obvodu Krajského soudu v Olomouci stíháno a ve většině případů i trestáno. Celkem bylo v archivních zdrojích obsaženo čtyřicet dva spisů, které byly založeny za účelem odsouzení domnělých pachatelů tohoto v té době trestného činu. Nutno ale poznamenat, že většina uložených trestů byla vyměřena pod zákonem stanovenou hranici v rozmezí jednoho až pět let.

Ze zkoumaného období lze pozorovat, že homosexualita a homosexuální chování bylo soudem hodnoceno jako něco nemravného, pohoršujícího, jako něco, co mělo být napraveno trestem. V případě, že pachatel trestem polepšen nebyl, následoval trest přísnější. Z první části diplomové práce přitom vyplývá, že již existovaly vědecké podklady, na základě kterých by bylo možné vyvodit, že homosexualita je nositelem nezapříčiněná a nezvolená, a nemůže být tedy „vyléčena“ trestem.

Z obsahu svědeckých výpovědí, které byly obsahem spisů, lze doložit, že nejen soud považoval homosexualitu za něco, co by mělo být vymýceno, ale tento postoj zastávala i nějaká část společnosti a můžeme se domnívat, že vzhledem k tomu, že homosexualita v tomto období dekriminována nebyla, jednalo se spíše o většinu.

V současnosti již víme, že homosexualita není něco, co by se mělo trestat. Je proto pravděpodobné, že trend přiznávání stejných práv homosexuálům, jaké mají heterosexuálové, bude nadále pokračovat a homosexuálové se dočkají i zcela rovnocenného postavení.

Seznam použité literatury

Monografie

BISHOP, Clifford. *Lidský duch a sexualita*. Praha: Knižní klub, 1997, 184 s.

BRZEK, Antonín. *Sexuologie pro právníky*. Praha: Karolinum, 1997, 70 s.

BRZEK, Antonín, PONDĚLÍČKOVÁ-MAŠLOVÁ, Jaroslava. *Třetí pohlaví?*. Praha: Scientia Medica, 1992, 124 s.

FANEL, Jiří. *Gay historie*. Praha: Dauphin, 2000, 527 s.

HELMINIAK, Daniel. *Co vlastně Bible říká o homosexualitě?*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2007, 131 s.

KERSEY-MATUSIAK, Gloria. *Delivering culturally competent nursing care*. New York: Springer Publishing Company, 2013, 284 s.

MALÝ, Karel a kol. *Dějiny českého a československého práva do roku 1945*. 4. vydání. Praha: Leges, 2010, 640 s.

MORUS, Richard. *Světové dějiny sexuality*. 3. vydání. Praha: Ikar, 2007, 282 s.

SEIDL, Jan a kol. *Od žaláře k oltáři: emancipace homosexuality v českých zemích od roku 1867 do současnosti*. Brno: Host, 2012, 582 s.

VLČEK, Eduard. *Dějiny trestního práva v českých zemích a v Československu*. 2. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2004, 66 s.

ZVĚŘINA, Jaroslav. *Lékařská sexuologie*. Praha: Karolinum, 2012, 83 s.

ZVĚŘINA, Jaroslav. *Sexuologie (nejen) pro lékaře*. Brno: Akademické nakladatelství CERM, s.r.o, 2003, 287 s.

Komentář

GLOGAR, Rudolf. *Trestní zákon: Komentář*. Praha: Orbis, 1958, 816 s.

Články v odborném časopise

BAILEY, Michael a kol. Sexual Orientation, Controversy, and Science. *Psychological Science in the Public Interest*, 2016, roč. 17, č. 2, s. 45–101.

Články ve sborníku

BONDY, Hugo. K trestnosti homosexuality. In: *Druhý sjezd československých právníků r. 1925*. Brno: Nákladem sjezdového výboru, 1925, s. 13–28.

ČEŘOVSKÝ, František. § 129 I. b. tr. z. Příspěvek k naléhavé reformě trestního zákona. *Právník*, 1919, roč. 58, č. 9, s. 166–169 a 198–208.

HUDEC, Vojtech. Trestnosť homosexuality. In: *Druhý sjezd československých právníků r. 1925*. Brno: Nákladem sjezdového výboru, 1925, s. 1–9.

Rozhodnutí soudů

Rozsudek Nejvyššího soudu Československé republiky ze dne 12.3.1921, sp. Zn. Kr II 265/20.

Internetové články a zdroje

PROCHÁZKA Ivo, GRAUPNER Helmut, *Historie právních postojů k homosexualitě* [online]. cit. [10. listopadu 2021]. Dostupné z: <http://zpravodajstvi.ecn.cz/PRIVATE/logos/pravhist.htm>.

PECHOVÁ, Olga. *Lidé s růžovým trojúhelníkem* [online]. translide.cz, 3. 2. 2005 [cit. 19. listopadu 2021] Dostupné z: <http://www.translide.cz/ruzovy-trojuhelnik>.

Spisové archiválie

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 996, sp. zn. Vr X 4182/21, karton III/859.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 1156, sp. zn. Vr VII 1620/22, karton III/881.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 1349, sp. zn. Vr IX 861/23, karton III/891.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 1766, sp. zn. Tk VII 2748/24.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 1871, sp. zn. Tk VII 497/25.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 1876, sp. zn. Tk XI 554/25.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 1991, sp. zn. Tk XI 1795/25.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 1996, sp. zn. Tk XI 1850//25.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2120, sp. zn. Tk XI 78/26.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2303, sp. zn. Tk XI 2557/26.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2346, sp. zn. Tk VII 31/27.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2383, sp. zn. Tk VI 456/27.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2429, sp. zn. Tk VI 1146/27.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2433, sp. zn. Tk VII 1220/27.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2443, sp. zn. Tk VI 1383/27.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2903, sp. zn. Tk VI 484/29.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2959, sp. zn. Tk X 1138/29.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2993, sp. zn. Tk VI 1443/29.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2995, sp. zn. Tk VI 1471/29.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 2998, sp. zn. Tk VII 1487/29.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 3483, sp. zn. Tk VI 420/31.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 3640, sp. zn. Tk VI 1532/31.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 3743, sp. zn. Tk VI 2452/31.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 3924, sp. zn. Tk VI 1244/32.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4109, sp. zn. Tk VII 2694/32.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4274, sp. zn. Tk VI 1195/33.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4317, sp. zn. Tk VII 1527/33.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4443, sp. zn. Tk VI 2439/33.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4670, sp. zn. Tk VI 736/34.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4736, sp. zn. Tk VI 1224/34.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4781, sp. zn. Tk VI 1503/34.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 4988, sp. zn. Tk VI 249/35.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 5015, sp. zn. Tk VI 550/35.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 5028, sp. zn. Tk VII 677/35.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 5138, sp. zn. Tk VII 1531/35.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 5359, sp. zn. Tk VI 407/36.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 5417, sp. zn. Tk VI 978/36.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 5698, sp. zn. Tk VI 677/37.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 5884, sp. zn. Tk XIII 2123/37.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 5884, sp. zn. Tk VI 8/38.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 6017, sp. zn. Tk XIII 8/38.

Zemský archiv v Opavě, pobočka Olomouc, fond Krajský soud v Olomouci I., inv. č. 6017, sp. zn. Tk XIII 8/38.

Abstrakt

Diplomová práce poskytuje přehled vývoje trestnosti projevů homosexuality a popisuje rozhodovací praxi Krajského soudu v Olomouci v období první republiky s ohledem na tuto problematiku. Práce se člení do úvodu, šesti kapitol a závěru.

První kapitola se zabývá vysvětlením pojmu homosexualita a pojmy s tím souvisejícími. Druhá kapitola pojednává o historickém vývoji trestnosti projevů homosexuality před zákonem č. 117/1852 ř. z. Následující kapitola se zabývá trestním právem za účinnosti zákona č. 117/1852 ř. z. Čtvrtá kapitola hodnotí trestnost projevů homosexuality v zákoně č. 86/1950 Sb. Pátá kapitola pojednává o dekriminální homosexuality.

Závěrečná kapitola práce se věnuje rozhodovací praxi Krajského soudu v Olomouci v období první republiky. Tato část obsahuje stěžejní informace práce a je nejrozsáhlejší. Zkoumá, jak Krajský soud postupoval v konkrétních případech týkajících se zkoumaného ustanovení. Popisuje každý projednávaný případ zvlášť, zaměřuje se na počet osob, proti kterým byl vedený jednotlivý spis, rozebírá, jakou roli měl faktor pohlaví, věku, hodnotí i zaměstnání prošetřovaných osob, nebo zda vůbec byli zaměstnaní, zda byla podána obžaloba, jaký rozsudek byl v tom kterém případě vyneseno, a pokud byl odsuzující, pak jaký byl stanoven druh trestu a jeho výše.

Závěrem jsou na základě analýzy historického vývoje a archivního materiálu shrnuty získané poznatky a z nich vyvozeny závěry o tom, jak probíhala aplikace daného ustanovení a následně úsudek o tom, zda bude trend zrovnoprávnění pokračovat i nadále.

Abstract

The diploma thesis provides an overview of the development of criminality of manifestations of homosexuality in the Czech territory and narrates the decision-making practice of the Regional Court in Olomouc in the period of the First Republic concerning this issue. The work is divided into introduction, six chapters, and conclusion.

The first is dedicated to the explanation of the concept of homosexuality and things related to it. The second chapter deals with the historical development of the criminality of manifestations of homosexuality before Act No. 117/1852 ř. z. The next chapter deals with criminal law under Act No. 117/1852 ř. z. The fourth chapter evaluates the criminality of manifestations of homosexuality under Act No. 86/1950 Sb. The fifth chapter deals with the decriminalization of homosexuality.

The final chapter deals with the decision-making practice of the Regional Court in Olomouc in the period of the First Republic. This section contains crucial information and is the most extensive. It examines how the Regional Court has proceeded in specific cases concerning this issue. It describes each case separately, focuses on the number of persons against whom each case was filed, discusses the role of the gender factor, age, evaluates the employment of the persons under investigation, or whether they were employed at all, whether a charge was filed, what judgment was passed in which case, and if it was a convictional judgment, then what type of punishment was convicted sentenced to.

Finally, based on the analysis of historical development and archival material, the findings are summarized and conclusions are drawn from the application of the provision. Then there is a judgement on whether the trend of equalization will continue.

Klíčová slova

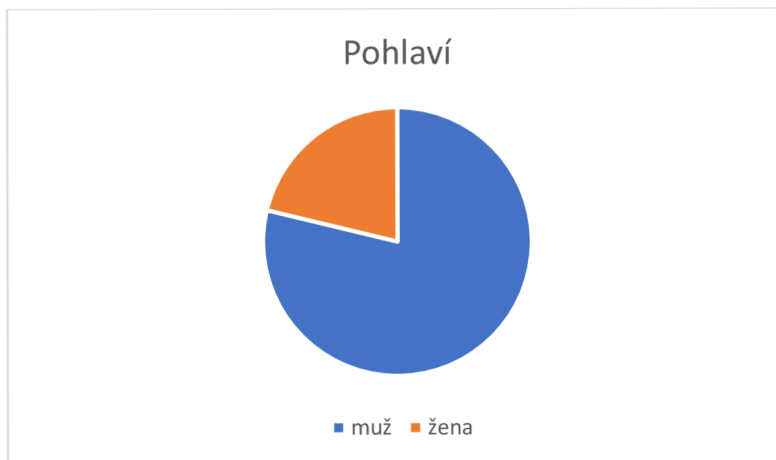
Homosexualita, trestnost projevů homosexuality, dějiny trestního práva, trestní právo, první republika, Krajský soud v Olomouci

Key words

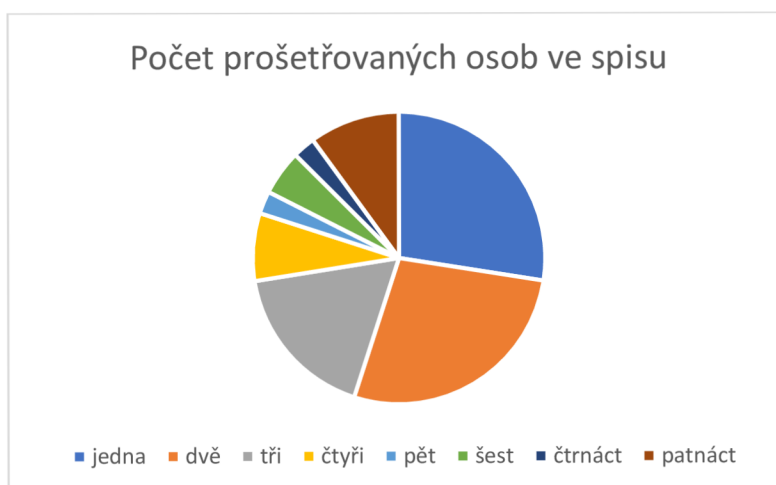
Homosexuality, criminality of manifestations of homosexuality, history of criminal law, criminal law, First Republic, Regional Court in Olomouc

Přílohy

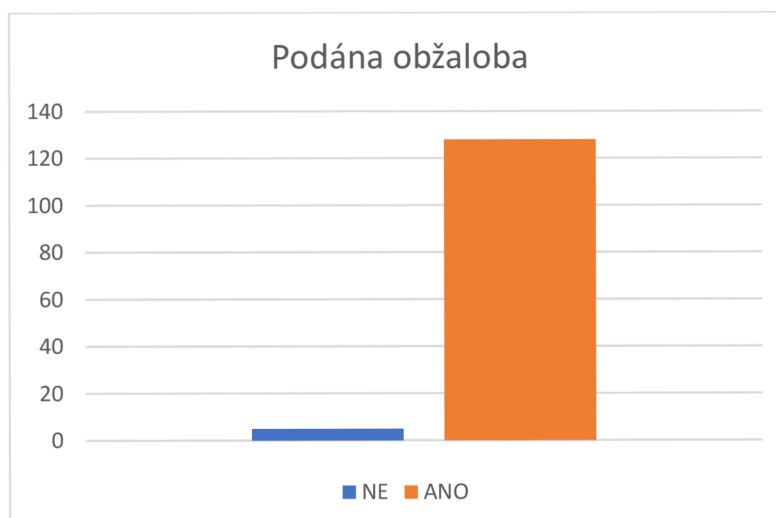
Graf č. 1

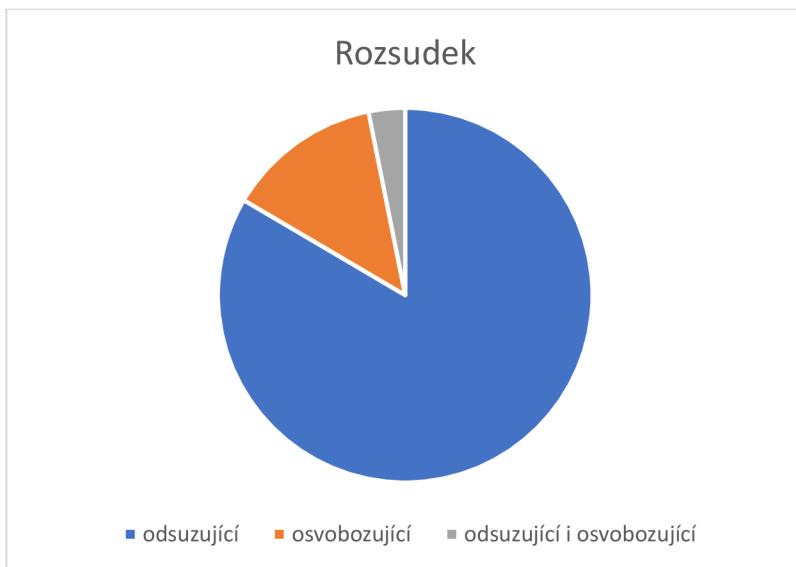
Graf č. 2

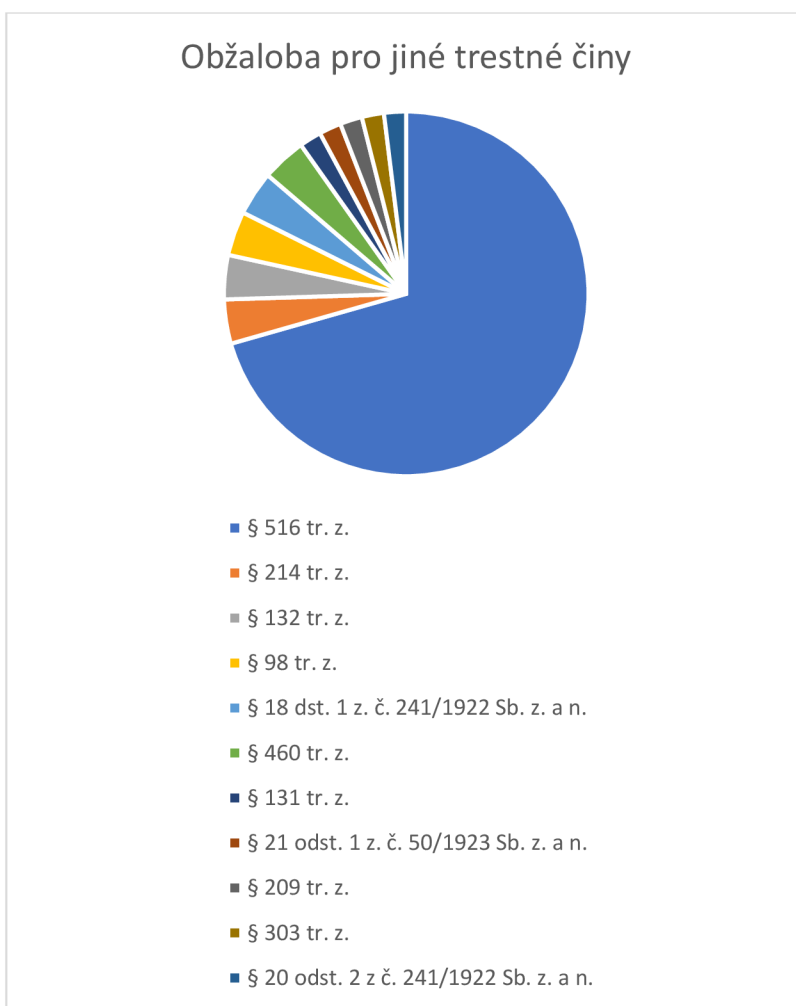
Graf č. 3

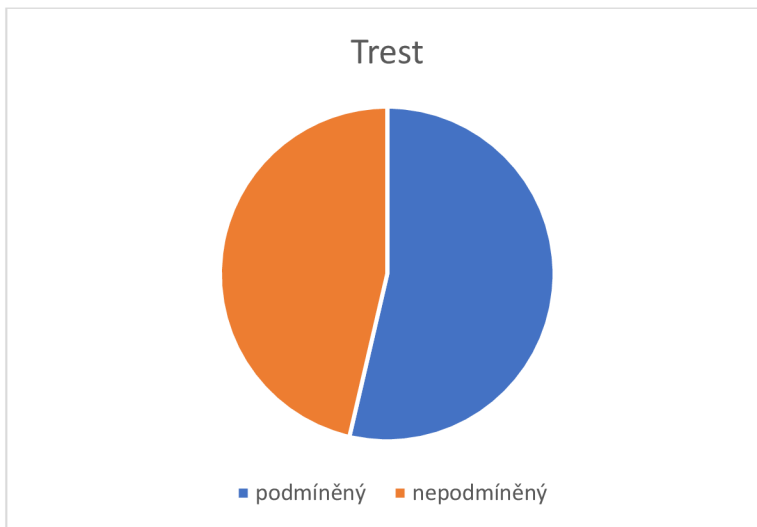
Graf č. 4

Graf č. 5

Graf č. 6

Graf č. 7

Graf č. 8

Graf č. 9

